

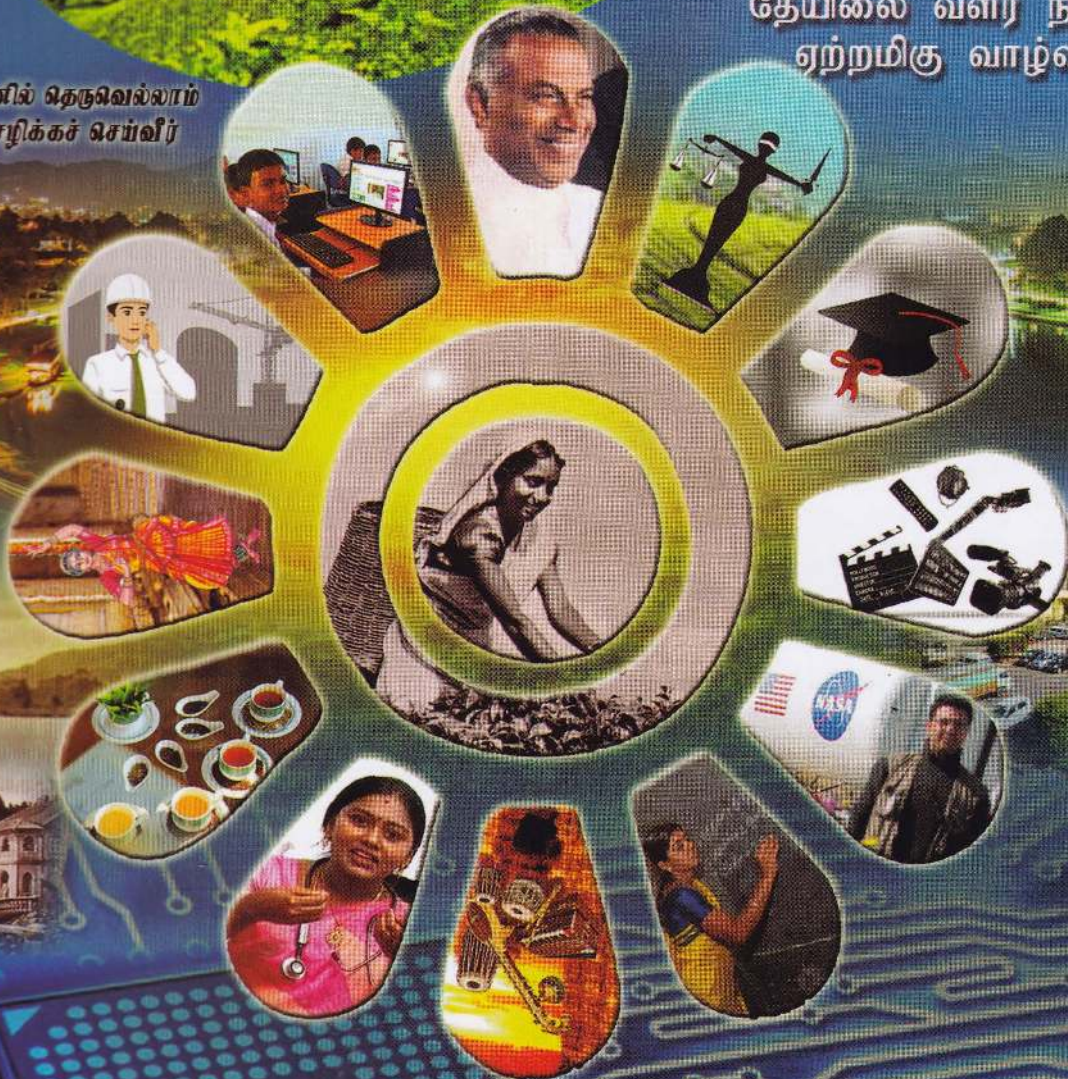
மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்தியவிழா சிறப்புமலர் 2018

தேயிலை வளர் நாடு கண்டோம்
ஏற்றமிகு வாழ்வு காண்போம்

சீமரூற வேண்டுகோளில் தெருவெல்லாம்
தமிழ்நூல்கள் செழிக்கச் செய்வீர்

தமிழ்மொழி வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழிய வே!

வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண்மொழி வாழிய வே!

ஏழ்கடல் வைப்பினும் தன்மணம் வீசி
இசை கொண்டு வாழிய வே!

எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழிய வே!

சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஓங்கத்
துலங்குக வையகமே!

தெதால்லை வினைதரு தொல்லை யகன்று
சுடர்க தமிழ்நா டே!

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ்மொழி யே!

வானம் அறிந்து தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழிய வே!

மகாகவி சி. சுப்ரமணிய பாரதி

மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழாக்குழு

“தேயிலை வளர் நாடு கண்டோம் ஏற்றமிகு வாழ்வு காண்போம்”

நெறியாள்கை

கௌரவ அமைச்சர் மருதபாண்டி ராமேஸ்வரன் அவர்கள்
விவசாய இந்துகலாசார தமிழ் கல்வி அமைச்சு

விழாக்குழுத் தலைவர்

கௌரவ அருளானந்தம் பிலிப் அவர்கள்
மத்திய மாகாண சபை உறுப்பினர்

விழாக்குழு உறுப்பினர்கள்

கௌரவ M.சிவஞானம் அவர்கள், மத்திய மாகாண சபை உறுப்பினர்

கௌரவ துரை மதியுகராஜா அவர்கள், மத்திய மாகாண சபை உறுப்பினர்

கௌரவ P.சக்திவேல் அவர்கள், மத்திய மாகாண சபை உறுப்பினர்

கௌரவ கணபதி கனகராஜ் அவர்கள், மத்திய மாகாண சபை உறுப்பினர்

கௌரவ மழவராயர் இராமநாதன் விஜயானந்தன் அவர்கள்

திரு. B.H.N ஐயவிக்ரம அவர்கள், செயலாளர் விவசாய, இந்து கலாசார, தமிழ் கல்வி
அமைச்சு

திரு.P. நவரட்ணம் அவர்கள், கௌரவ அமைச்சரின் பிரத்தியேக செயலாளர்

திரு.M.கணேசராஜ் அவர்கள், உதவிச் செயலாளர், மத்திய மாகாண தமிழ் கல்வி அமைச்சு

திருமதி A.R. சத்தியேந்திரா அவர்கள், மேலதிக மாகாண கல்வி பணிப்பாளர்-தமிழ், ம.மா.

திரு.R.M.S.K. ரணத்தாங்க அவர்கள், பிரதான கணக்காளர், விவசாய, இந்து கலாசார, தமிழ்
கல்வி அமைச்சு

திருமதி. P.R. ஷீலா மெனிக்கே அவர்கள் உதவிப்பணிப்பாளர் விவசாய, இந்து கலாசார,
தமிழ் கல்வி அமைச்சு

திரு.T. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் உதவி கல்விப்பணிப்பாளர், தமிழ் கல்வி அமைச்சு, மத்திய
மாகாணம்

திரு. ஜெய பிரேமதாஸ், கௌரவ அமைச்சரின் இணைப்பாளர் விவசாய, இந்து கலாசார,
தமிழ் கல்வி அமைச்சு

திரு. S.S. இராஜேந்திரன், விவசாய, இந்து கலாசார, தமிழ் கல்வி அமைச்சு

திரு. K. சித்ரவேல்

திரு. V. சசிகுமார் அவர்கள், கௌரவ அமைச்சரின் இணைப்பாளர்

தமிழ் சாகித்திய விழா சிறப்பு மலர்

2018

மலர் ஆசிரியர்
சி.கணபதிப்பிள்ளை

மத்திய மாகாண விவசாய, சிறிய நீர்ப்பாசன, விலங்கு உற்பத்தி மற்றும் அபிவிருத்தி, கமநல அபிவிருத்தி, நன்னீர் மீன்பிடி, இந்து கலாசாரம், தமிழ்க்கல்வி, தோட்ட உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் அமைச்சு

தமிழ்த்தாய்

மலர் ஆக்கம்

ஆலோசனையும் நெறிப்படுத்தலும்

கணபதி கனகராஜ் - மகாணசபை உறுப்பினர்
துரை மதியுகராஜா - மகாணசபை உறுப்பினர்

இணைப்பாளர்

M. கணேசராஜ்

மலர் ஆசிரியர்

சி. கணபதிப்பிள்ளை

மலர்க்குழு

V.G. லக்ஷ்மிபிரபா
M.P. சந்திரசேகரன்
P. பரமஜோதி

தொழினுட்ப உதவி

V. சந்திரசேகரன்
G. சியாமளா தர்ஷினி
சங்கீதன் ஜெயபாரதன்

அட்டைப்படம்

அழகுசாமி சுரேந்திரநாத் - முகப்போவியம்
D. சுரேஸ்காந்த் - முடிவோவியம்

வாழ்த்துச் செய்தி

The Excellency Maithripala Sirisena

President of Sri Lanka

Democratic Socialist Republic of Sri Lanka

I am pleased to send this message of felicitation to the “Tamil Sahithiya Festival- 2018”. Scheduled to be held on 22nd September 2018 in Hatton.

It is a praiseworthy step taken by the Central Province Ministry of Agriculture, Minor irrigation , Animal Production and Development, Agrarian Development, Inland Fisheries, Hindu Culture Affairs, Tamil Education and Estate Infrastructure Facilities to encourage and foster Tamil arts, literature and culture. Such endeavours to appreciate those who have performed well in their works and made contributions to enrich the field of Tamil arts literature and culture would be an encouragement to other artistes and literary figures too.

This would also enable for an appreciative audience to witness the skills and talents of these outstanding artistes at the cultural festival.

I congratulate the award winners and the organizers for their zest for promoting Tamil arts, literature and culture and wish the “Tamil Sahithiya Festival every success.

Maithripala Sirisena
President of Sri Lanka.

வாழ்த்துச் செய்தி

ஒரு நாட்டின், இனத்தின் சமூக கலாசாரத்தின் வெளிப்பாடாக அந்த நாட்டின் அல்லது இனத்தின் இலக்கியப் படைப்புக்கள் காணப்படுவதுடன், அது மனித வாழ்வு மற்றும் சமூக இருப்பினை மென்மேலும் மேம்படுத்துவதற்கு மிகவும் முக்கியமான பணியை ஆற்றுகிறது எனலாம்.

இலங்கை இலக்கியமானது உலகின் பிரதான நான்கு சமயங்களான பௌத்தம், இந்து, இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் என்பவற்றைப் பின்பற்றும் சமூக வாழ்வைக் கொண்டும், சிங்களம், தமிழ், ஆங்கில மொழிகளைக் கொண்டும், உலக இலக்கியத்தின் செல்வாக்கினாலும் செழுமை பெற்றுள்ளன. இந்த சமய, கலாசாரப் பல்வகைமை காரணமாக இலக்கியம் வளம் பெறுவதுடன் அந்த இலக்கியப் போக்குகள் பல்வகைமையின் மத்தியில் சகவாழ்வு வாழும் வகையில் மனித சமூகத்தை மதிநுட்பமுடையதாக மாற்றியமைக்கும் பணியையும் ஆற்றுகிறது.

அதற்குத் தோள் கொடுக்கும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பாக கவனஞ் செலுத்தி, தமிழ் எழுத்தாளர்களை மதிப்பீட்டிற்கு உட்படுத்தும், ஊக்குவிக்கும் நோக்குடன் நடாத்தப்படும் மத்திய மாகாண தமிழ் இலக்கிய விழா பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும்.

எமது நாட்டில் அமைதி, நல்லிணக்கத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு இந்த இலக்கிய விழா பரந்த பங்களிப்பை வழங்கும் என்ற எதிர்பார்ப்புடன், 2018 ஆம் ஆண்டின் மத்திய மாகாணத் தமிழ் இலக்கிய விழாவுக்கும், அதில் கலந்து கொள்ளும் சகோதர எழுத்தாளர்கள் அனைவருக்கும் எனது உளப்பூர்வமான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ரணில் விக்கிரமசிங்க
பிரதம அமைச்சர்

வாழ்த்துச் செய்தி

மத்திய மாகாணத்தின் கலாசாரப் பாரம்பரியங்களைத் தேசிய மட்டத்திலும் சர்வதேச மட்டத்திலும் எடுத்துக் காட்டுவதில் மத்திய மாகாண தமிழ் கலாசார விழுமியங்களின் பங்கு அளப்பரியது. மாகாண தமிழ் கலைகளை மதித்து, மாகாண தமிழ் கலாசாரத்தின் தனித்துவத்தை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டுவதற்காக நடத்தப்படும் இந்த நிகழ்வுக்காக வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதற்காக சந்தர்ப்பம் கிட்டியமை குறித்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

உலகில் உள்ள அனைத்து கலாசார பாரம்பரியங்களையும் நோக்கும் போது தமிழ்க் கலாசாரமானது பல சிறப்பியல்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளதுடன் அதற்கே உரிய தனித்துவமான கலை அம்சங்களையும் கொண்டுள்ளது என்பதாகவே உணர்கின்றேன். தமிழ் கலை கலாசார சாகித்ய விழுமியங்கள் மத்திய மாகாணத்தின் கலாசார அம்சங்களுக்கு மேலும் பெறுமதி சேர்க்கின்றன என்பதாகவே நான் கருதுகின்றேன்.

இந்த கலாசார விழுமியங்களை எதிர்காலச் சந்ததியினருக்காகப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் கௌரவ மத்திய மாகாண இந்து கலாசார அமைச்சர் எம். ராமேஸ்வரன் அவர்கள் உட்பட சம்மந்தப்பட்ட அமைச்சு மேற்கொள்ளும் இது போன்ற முயற்சிகள் பாராட்டப்பட வேண்டியவையாகும். எதிர்காலங்களிலும் இது போன்ற பெறுமதிமிக்க நிகழ்வுகளை ஏற்பாடு செய்வதற்காக நற்பாக்கியம் கிட்ட வேண்டும் எனப் பிரார்த்திப்பதுடன் இந்த நிகழ்வு வெற்றியடைய வேண்டும் எனவும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

P..B. திசாநாயக

மத்திய மாகாண ஆளுநர்

வாழ்த்துச் செய்தி

2018 ஆம் ஆண்டு தமிழ் இலக்கியம் மற்றும் நடனம் சார்ந்த படைப்புக்களை அம்சங்களை வருடாந்தம் கணிப்பீடுகளுக்கு உட்படுத்தி அவற்றைக் கௌரவிப்பதற்காக நடாத்தப்படும் தமிழ் சாகித்திய விழாவுக்காக எனது வாழ்த்துச் செய்தியை தெரிவிப்பதையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

பல் வகையான இன மதம் சார்ந்தவர்களும், ஒன்றாகக் கலந்து சமாதானமாக வாழ்கின்ற மாகாணம் என்ற வகையில் மத்திய மாகாணத்துக்கு ஒரு சிறப்பிடம் உண்டு. எமது மத, கலாசார ஐக்கியம் மற்றும் அதனூடாகக் கிடைக்கப் பெற்ற நல்லிணக்கம் என்பன இத்தகைய சிறப்பம்சம் ஏற்படுவதற்கான முக்கிய காரணிகளாக அமைந்தன. மத்திய மாகாணத்தில் மரபு மிக்க தலதா மாளிகை சார்ந்த அம்சங்களை இதற்கு சிறந்த உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். நாகம், விஷ்ணு, முருகன், அம்மன் என நான்கு இந்து மதம் சார்ந்த தலங்கள் தலதா மாளிகை சூழலில் அமைந்திருப்பது மற்றும் அவ்வாலயங்களில் பின்பற்றப்படுகின்ற சம்பிரதாயங்கள் என்பன ஊடாக ஆதி காலம் முதலே இன நல்லுறவு பேணப்பட்டு வந்துள்ளமைக்குச் சான்றாகக் குறிப்பிடலாம். கண்டி தலதா மாளிகையைத் தரிசிக்க வரும் பௌத்தர்கள் அதனைத் தரிசித்ததன் பின்னர் மேற்படி நான்கு தலங்களையும் தரிசிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். அத்துடன் தமிழ் மக்கள் நாகம் விஷ்ணு, முருகன், அம்மன் ஆகிய தெய்வங்களிடம் பாதுகாப்பை வேண்டி நின்றனர். இந்த நான்கு தலங்களுக்குமான ஒரு அங்கம் கண்டி பெரஹராவின் சம்பிரதாயத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. தலதா மாளிகையின் நான்கு விதமான வைபவங்களில் கார்த்திகை வைபவம் கதிர்காமக் கந்தனின் பிறப்பை ஒட்டியே நடாத்தப்படுகின்றது என்பது ஐதீகம். சம்பிரதாய மத அடிப்படையில் சிங்கள தமிழ் மக்களிடையே தொடர்புகள் இருந்து வந்தது போலவே கலை இலக்கியங்களிலும் தொடர்பு இருந்துள்ளது. சங்கீதம், மொழி என்பவற்றின் ஊடாக இத்தொடர்பை அடையாளம் கண்டு கொள்ளலாம்.

எமது பரஸ்பர உறவுகளைப் புதுப்பிப்பதற்காகவும் கலாசார ஒற்றுமையைப் பலப்படுத்துவதற்காகவுமான ஒரு வைபவமாக வருடாந்தம் கொண்டாடப்படும் சிங்கள தமிழ்ப் புத்தாண்டைக் குறிப்பிடலாம். சிங்கள தமிழ்ப் புத்தாண்டில் அங்கம் வகிக்கின்ற பெரும்பாலான சம்பிரதாயங்களும் இனிப்புப் பண்டங்களும் பெரும்பாலும் ஒரேமாதிரியாகவே அமைவதுண்டு.

2018ஆம் ஆண்டின் மத்திய மாகாண சாகித்திய விழாவை ஏற்பாடு செய்வதற்கு ஆலோசனை வழங்கிய மத்திய மாகாண இந்து கலாசார அமைச்சர் எம். ராமேஸ்வரன் அவர்கள் மற்றும் செயலாளர் திரு P.W.M ஜயவிக்ரம அவர்கள் உட்பட இந்நிகழ்வின் ஏற்பாட்டாளர்களுக்கு மத்திய மாகாணத்தின் பிரதான மற்றும் கலாசார அமைச்சர் என்ற ரீதியில் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதுடன், நிகழ்வு சிறப்பாக அமைய வேண்டும் என பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சரத் ஏக்கநாயக்க

மத்திய மாகாணத்தின் பிரதான மற்றும் கலாசார அமைச்சர்.

வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழும் இலக்கியமும் என்றென்றும் இளமையோடு இருக்கட்டும்.

அதற்கு நற்பணி செய்ய ஓரணியாய் இணைந்திடுவோம்.

தமிழைப் பற்றிய தேடலுக்கும் இலக்கிய மேம்பாட்டிற்கும் தமிழ் மீது பற்றுக் கொண்டவர்களின் ஆர்வத்தை ஊக்குவிப்பதற்கும் அடித்தளமாக அமைந்திருப்பது தமிழ் சாகித்திய விழா ஆகும்.

இந்த தமிழ் சாகித்திய விழாவானது, தமிழ் பேசும் மக்கள் செறிந்து வாழும் மத்திய மலை நாட்டில் வருடந்தோறும் நடைபெற்று வருவது மனதிற்கு மகிழ்ச்சியூட்டுகின்றது. இந்த சாகித்திய விழா மூலம் பல இலக்கிய ஆர்வலர்கள், தகைமையாளர்கள், கலை இலக்கிய பாரம்பரிய வழிவந்தவர்கள், குறிப்பாக மலையக மண்வாசனைமிக்க கலை வடிவங்களை வெளிக்கொணர்பவர்கள் போன்றோர் பாராட்டி கௌரவிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். இது இந்நிகழ்வின் சிறந்ததொரு அம்சமாகவும் திறமையாளர்களை ஊக்குவிப்பதாகவும் அமைகிறது.

தமிழ்மொழி செழுமையானது: அதன் ஆக்கங்கள் உலகம் முழுவதும் வியாபித்திருப்பதோடு, உலகத்தின் மூத்த மொழியாகவும் செம்மொழியாகவும் விளங்கி வருகின்றது. இதனை சாகித்திய விழாக்கள் வாயிலாகவும் வெளிப்படுத்தி களிப்பேருவகையடைந்து வருகின்றோம். கடந்த காலங்களில் இடம்பெற்ற சாகித்திய விழாக்கள், இதனை எடுத்துக் காட்டியுள்ளன.

நாடறிந்த நல்ல கலைஞர்கள், நாளைய உலகின் ஜாம்பவான்களாகத் திகழப்போகும் மாணவர்கள், தமிழ்மொழி ஆய்வாளர்கள், தரமிக்க படைப்பாளர்கள், தேடலில் திறன் காட்டும் கல்வியியலாளர்கள் இன்னும் பல திறப்பட்டவர்கள் என விரியும் பெருமக்களை சாகித்திய விழா இனங்கண்டு அடையாளப்படுத்தி வருகின்றது. இதனால் மக்களின் கல்வி, கலை, இலக்கிய ஆர்வம் மட்டுமல்லாது சமூகத் திறனும் மேன்மையடைந்து வருகின்றது. கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, நாடகம் எனப் பல்வேறு துறைகளை ஊக்குவிக்கும் மாண்பு இந்த 2018 சாகித்திய விழாவின் மணி மகுடமாகத் திகழ்கிறது. மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா வெற்றியடைய மனமுவந்து வாழ்த்துகிறேன்.

ஆறுமுகன் தொண்டமான் பா.உ

தலைவர்.

இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ்

வாழ்த்துச் செய்தி

‘தேயிலை வளர் நாடு கண்டோம். ஏற்றமிகு வாழ்வு காண்போம்’ என்ற தொனிப் பொருளிலே, எமது மலையக மக்களுக்குச் சமர்ப்பணமாக மத்திய மாகாண விவசாய, இந்து கலாசார, தமிழ்க் கல்வி அமைச்சினால் 2018 ஆம் ஆண்டு நடாத்தப்படுகின்ற தமிழ் சாகித்திய விழா மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதிலே விடயப் பொறுப்பு அமைச்சர் என்ற வகையில் புளகாங்கிதமடைகின்றேன்.

ஒரு இனத்தின் வரலாறு, அதன் சாதனைகள், கலை கலாசார அம்சங்கள், பண்பாட்டு விழுமியங்கள் என்பன மறக்கப்படவோ, மறைக்கப்படவோ கூடாத தடங்களாகும். அந்த வகையிலே எமது கலை கலாசார விழுமியங்களை இளைய சமுதாயத்தினருக்கு எடுத்தியம்பும் மிக முக்கிய நிகழ்வாக மத்திய மாகாணத்திலே தமிழ் சாகித்திய விழா எனும் பெருவிழா நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது.

எமது முதாதையர் உருவாக்கி, கட்டிக்காத்து தந்த கலை வடிவங்களையும் கலாசாரப் பண்புகளையும் எமது இன்றைய இளைய தலைமுறையினர் கலாசார ஊர்வலத்திலே நிகழ்த்திக் காட்டுகின்றமையானது அனைவரினதும் மனங்களை கவர்ந்தீர்க்கும் என்பது திண்ணமாகும். மேலும் எமது சமூக முன்னேற்றத்திற்காக அர்ப்பணிப்புடன் பாடுபட்ட சாதனையாளர்களை கௌரவிக்கும் நிகழ்வானது சாகித்திய விழாவின் மணிமகுடமாகவும் திகழ்கிறது.

எமது இன்றைய சமூகத்தினர் மத்தியிலே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி அடுத்த பரம்பரையினரிடையே எமது கலை கலாசார விழுமியங்களை நகர்த்திச் செல்வதற்கு மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா, உறுதியான ஓர் ஊடுகடத்தியாக இருக்குமென நம்புகிறேன்

இவ்வாறான பெரும் நிகழ்வுகளை எமது அமைச்சினூடாக நடாத்துவதற்கு மலையக மக்களின் ஏகோபித்த தலைவரும், எனது தலைவருமாகிய கௌரவ பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஆறுமுகன் தொண்டமான் அவர்கள் நல்கி வரும் ஒத்துழைப்புகளை இச்சந்தர்ப்பத்திலே நன்றியுடன் பதிவிடுகின்றேன்.

பாடசாலை மாணவர்கள் உட்பட எமது சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவினரும் பங்குபற்றி சிறப்பிக்கும் மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா செழித்து, சிறப்புற எனது இதயபூர்வமான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் பூரிப்படைகின்றேன்.

மருதபாண்டி ராமேஸ்வரன் அமைச்சர்

மத்திய மாகாண விவசாய, சிறிய நீர்ப்பாசன, விலங்கு உற்பத்தி மற்றும் அபிவிருத்தி,

கமநல அபிவிருத்தி, நன்னீர் மீன்பிடி, இந்து கலாசாரம், தமிழ்க்கல்வி

தோட்ட உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் அமைச்சு.

வாழ்த்துச் செய்தி

மத்திய மாகாண இந்துக் கலாசார மற்றும் தோட்ட உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் அமைச்சின் மூலம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள 2018^{ஆம்} ஆண்டுக்கான தமிழ் சாகித்திய விழாவுக்கான வாழ்த்துச் செய்தியை வழங்கக் கிடைத்தமை எனது பெரும் பாக்கியமாகும்.

கலாசார விழுமியங்கள் எல்லா மனிதருக்கும் பொதுவானவையாகும் எனினும் இன, மத ரீதியாக அவை சிறப்பான தனித்துவம் கொண்டவையாகவும் காணப்படுகின்றன. தமிழ்க் கலாசாரம் ஏனைய கலாசாரங்களுக்கு முதன்மையாக விளங்கும் அதேவேளை பிரதான கலாசாரமாகவும் திகழ்கிறது. கலாசார விழுமியங்கள் இனங்களுக்கிடையே நெருக்கமான நல்லுறவை ஏற்படுத்த வல்லன.

இத்தகைய சிறப்பு மிக்க கலை, கலாசார விழுமியங்களைப் பரப்பியும், வளர்த்தும் உறுதுணை புரிகின்ற கலைஞர்களையும், அறிஞர்களையும் பாராட்டி விருது வழங்கி கௌரவிக்கும் கைங்கரியம் மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும்.

இவ்விழாவைச் சிறப்புற நடாத்த முன்னின்று உழைக்கும் சகலருக்கும் எனது பாராட்டுக்களும் வாழ்த்துக்களும்.

L.D. நிமலசிறி

தலைவர்

மத்திய மாகாணம்.

வாழ்த்துச் செய்தி

பூவுலகை முதன்முதலில் காணும் குழந்தையானது தனது தாயினாலேயே மொழியைக் கற்றுக் கொள்ள ஆரம்பிக்கிறது. இதனாலேயே அந்தக் குழந்தை வளர்ந்து பின்னர் பேசும் மொழி, தாய்மொழி எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றதென மொழியியல் அறிஞர் பெருமக்கள் எடுத்துரைக்கின்றனர். அன்னையின் கொஞ்சம் மொழியிலிருந்தும், தாலாட்டுப் பாடலிலிருந்தும் மழலை, மொழியைப் பாடலாகவும் பின் சொற்களாகவும் சொற்றொடர்களாகவும் கற்றுக் கொள்ள ஆரம்பிக்கின்றது. இதனாலேயே வாழ்க்கை நீடித்த கல்வியிலும் வாழ்க்கை நடைமுறைகளிலும் அதன் கலாசாரப் பண்புகளிலும் கலைகளிலும் இன்னும் பிற சமூகத்துறைகளிலும் தாய்மொழி பிரதான பாத்திரத்தை வகித்து வருகின்றது.

இவ்வாறாகத் தாய்மொழியும் அது சார்ந்த கலைகளும் எதிலும் நீக்கமற நிறைந்து மக்களின் வாழ்க்கையைச் செம்மையாக்கி, செழுமையாக்கி, அவர்கள் சமூகமாகக்கூடி வாழ்வதற்கான இயல்தகவைக் கட்டமைத்து வருகின்றது. அதாவது, மக்கட் கூட்டமொன்று தாய்மொழி மற்றும் மக்கள் கலை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒன்றிணைந்து சமூகமாகக் கூடி வாழ்வதற்கு இயலுமாகிறதெனலாம். இன்னும், இருக்கின்ற எல்லா சமூகக்குழுமங்களுடனும் இணங்கி, இணக்கமாக வாழவும் சமூகங்களுக்கிடையே நம்பிக்கையையும் ஒற்றுமையையும் கட்டியெழுப்புவதற்குத் தாய்மொழியும் மக்கள் கலையும் வகித்து வரும் பங்கு மகோன்னதமானதாகும்.

மேலும், மொழி மறுமலர்ச்சிக்கும் பண்பாட்டு மலர்ச்சிக்கும் அவரவர் தாய்மொழியின் தொடர்ச்சியையும் பண்பாட்டுப் பெருமையையும் இவை எல்லாவற்றிலும் நிலவி வருகின்ற ஒருமையையும் உணர்தல் அவசியமானதாகும். மிகப் பிரதானமாக சமூகத்தின் இளைய தலைமுறையினர் உணர்தல் அத்தியாவசியமாகிறது.

இந்நிலையில், மத்திய மாகாண விவசாயம், இந்து கலாசாரம், தமிழ்க்கல்வி அமைச்சின் கௌரவ அமைச்சர் மருதபாண்டி ராமேஸ்வரன் அவர்களது ஏற்பாட்டிலான தமிழ் சாகித்திய விழா வெற்றிகரமாக ஹட்டன் நகரிலே 2018 செப்ரெம்பர் 22ஆந் திகதி நடைபெறவுள்ளதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இவ்வருட மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழாவின் தொனிப்பொருள் “தேயிலை வளர்நாடு கண்டோம். ஏற்றமிகு வாழ்வு காண்போம்!” என்பதாகும். இலங்கை பிரித்தானியர் ஆட்சி அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட காலப்பகுதியில் பெருந்தோட்டங்களின் உருவாக்கத்திற்காக தென்னிந்தியாவிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட உழைப்பானது எமது முந்தையர்களின் கடும் தொழில் நிபந்தனைகளுக்கூடான அயராது உடலுழைப்பிலேயே பெரிதும் தங்கியிருந்தது என்பது வெள்ளிடை மலையாகும். இவர்களது அர்ப்பணிப்பும் தியாகமும் மேவிய உழைப்பால் இன்று நாம் நமது வாழ்க்கையை காத்திரமாகக் கொண்டு நடாத்தக் கூடுமாகவுள்ளது. தமது எதிர்கால சந்ததியினரின் நல்வாழ்வுக்காகத் தம்மையே ஈந்தப் பெருந்தோட்ட தமிழ்ச் சமூக முன்னோடிகளுக்கு இவ்வருட மத்தியமாகாணத்தின் தமிழ் சாகித்திய விழா அரங்கம், நன்றிப் பெருக்குடன் அர்ப்பணமாகிறது.

மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழாவானது வெற்றிகரமாக அதனது இலக்கை அடைந்து கொள்ள பலரும் பல வழிகளில் உதவியுள்ளனர். குறிப்பாக, கௌரவ அமைச்சர் மருதபாண்டி ராமேஸ்வரன் அவர்களும், மத்திய மாகாண சபையின் கௌரவ சகோதர உறுப்பினர்கள், நுவரெலியா மாவட்ட பிரதேச சபைகளின் கௌரவ தவிசாளர்கள், கௌரவ உப தவிசாளர்கள், ஹட்டன்-டிக்கோயா நகர சபையின் கௌரவ நகரபிதா, கௌரவ உப நகரபிதா மற்றும் நுவரெலிய மாவட்டப் பிரதேச சபைகள் நகரசபைகளின் உறுப்பினர்கள், மத்திய மாகாண கல்வி அமைச்சின் செயலாளர், மத்திய மாகாண அமைச்சுக்களின் செயலாளர்கள், மத்திய மாகாண கல்விப் பணிப்பாளர், மேலதிக மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர், உதவிச் செயலாளர் - தமிழ்க் கல்வி அமைச்சு, வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், பிரதி கல்விப் பணிப்பாளர்கள், கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரிய ஆலோசகர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் ஆகியோர் பல வழிகளிலும் உதவியுள்ளனர்.

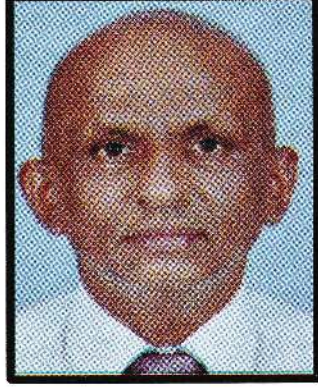
மேலும் மின்சாரம், நீர், பொலிஸ், போக்குவரத்து ஆகிய துறைகளையும் பிற அரசு நிறுவனங்களையும் சார்ந்த பிரதானிகள், பணியணியினர் ஆகியோர் முதல் பொதுமக்கள், ஈறாக விரிந்து பரவிய பல திறத்தாரினதும் உழைப்பும் உதவியும் உன்னதமாகக் கிடைக்கப் பெற்றதையிட்டு உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். தமிழ் சாகித்திய விழாக்குழுவின் தலைவர் என்ற தோரணையில் உங்கள் அனைவரையும் வாழ்த்துகிறேன். நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவ்வண்ணம்,

அருளானந்தம் பிலிப்குமார்.

மத்திய மாகாண சபை உறுப்பினரும் விழாக்குழுத் தலைவரும்.

வாழ்த்துச் செய்தி

மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழாவுக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் நான் பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

சாகித்தியம் சமூக மேம்பாட்டுக்கான ஒரு கருவி அந்த வகையில் தமிழ் மக்களின் கலை, கலாசார மற்றும் இலக்கியத் துறைகளை மேம்படுத்தும் இந்த விழாவும், அதற்குரிய மலரும் சிறப்புற அமைவதற்கும், வெளி வருவதற்கும் வாழ்த்துத் தெரிவிக்கின்றேன். அத்துடன் கலை கலாசாரத் துறைகளில் ஆர்வமுள்ள கலைஞர்களும் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்படுவது மிகவும் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

விழா சிறப்புடன் நடைபெற நான் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதுடன் இதற்காக முன்னின்று உழைத்த அனைவருக்கும் பாராட்டுக்களையும் நன்றிகளையும் கூறுவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

B.H.N. ஜயவிக்கிரம

செயலாளர்

விவசாய, சிறிய நீர்ப்பாசன மற்றும் இந்து கலாசார அமைச்சு

மத்திய மாகாணம்.

வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழ் மொழியின் மாண்புக்கும் பெருமைக்கும் தொன்மைக்கும் சான்றாக விளங்குபவை கலைகளும், கலாசாரங்களும் ஆகும். மனித வாழ்வை மேம்படுத்துவதில் கலையும், கலாசாரமும் ஒருங்கே பங்களிப்புச் செய்கின்றன. இவ்வாறான கலையும், கலாசாரமும் எம்மைச் மேன்மையடையச் செய்கின்றன. இக் கலைகளுக்கு உரிய கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் வாழும் போதே கௌரவிக் கப்பட வேண்டியவர்கள்.

அவ் வகையில் வருடந்தோறும் நடாத்தப்படும் மத்தியமாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா இவ்வருடம் ஹட்டன் நகரில் நடைபெறுவது சிறப்புக்குரியது. மேலும் இவ்வகையான நிகழ்வுகள் கலைகளின் புத்துணர்வாக்கத்திற்கும், ஏனைய சமூகங்களிடையே புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தவும், கலைஞர்களைக் கௌரவிப்பதற்கும் மட்டுமன்றி ஒழுக்கநெறி மிக்க சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்பவும் வழிவகுக்கும் என எதிர்பார்க்கின்றேன்.

2018^{ம்} ஆண்டு மத்திய மாகாண சாகித்திய விழா சிறப்புற எனது இதயங்கனிந்த நல்லாசிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

M. கணேசராஜ்

உதவிச் செயலாளர் (தமிழ்க் கல்வி அமைச்சு)

விவசாய தமிழ் கல்வி அமைச்சு

கெட்டம்பே

பேராதனை.

வாழ்த்துச் செய்தி

“தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர் - இன்பத் தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்!”
என்பது பாவேந்தரின் தமிழ்ப்பற்று மிக்க வாசகம்.

செம்மொழியான நம் தாய் மொழி தமிழின் பேரால் சாகித்திய விழா எடுப்பது எம் சமூகமேம்பாட்டுக்கான செயற்பாடுகளில் ஒன்று எனக்கூறலாம்.

சமூகத்தை நெறிப்படுத்தி வளம்பெற வைப்பது இலக்கியமும், கலையும், பண்பாடும் எனலாம். தனிமனித ஆளுமையும் சமூக ஆரோக்கியமும் இவற்றால் கட்டியெழுப்பப்படும்.

இந்த வகையில் மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா - 2018 இம்முறை ஹட்டனில் நடைபெறுவது எமக்கெல்லாம் பெருமை சேர்ப்பதாக அமைகிறது. மலையகக் கலைகள் மேடையேற்றப்படுவதற்கும் கலைஞர்கள் பாராட்டப்படுவதற்கும் இது ஒரு சிறந்த சந்தர்ப்பமாக அமைகிறது. மலையத்தினை அடையாளப்படுத்தும் இச்சாகித்திய விழா சிறப்புற நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திருமதி A.R. சத்தியேந்திரா

மேலதிக மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் (தமிழ்)

மத்தியமாகாணம்.

வாழ்த்துச் செய்தி

மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா இம்முறையும் சிறப்பாக நடைபெற இருக்கின்ற செய்தி நம் எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

எமது பாரம்பரிய கலைகள், பண்பாட்டுக் கோலங்கள், இலக்கியங்கள் என்பன உன்னதமான சிறப்புக்களைத் தம்மகத்தே கொண்டன.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த எமது பாரம்பரியத்தைக் கொண்டாடவும், இக்கலை இலக்கியங்களை வளர்க்கின்ற கலைஞர்களை விருது வழங்கிப் பாராட்டவும் வாய்ப்பாக அமைகின்ற இந்த சாகித்திய விழா செவ்வனே நடந்தேறவும், இந்த விழா மலர் சிறப்போடு அமையவும் நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

திருமதி. R. கிருஸ்ணவேணி

கலை கலாசார உத்தியோகத்தர்

இந்து கலாசார அமைச்சு - மத்திய மாகாணம்

வாழ்த்துச் செய்தி

ஆடிக் களிப்பதும் பாடிக்களிப்பதும் - வெறும்

கேளிக்கைக்காக அல்ல

ஆடிக் களித்து பாடிக்களித்து

சக்தி பெறவே ஆகும் - சமூக

சக்தி பெறவேயாகும்

- என்பது பாரதியின் கூற்று.

இலக்கியம், கலை, பண்பாடு என்பன மனித நாகரிக மேம்பாட்டுக்கான அடையாளக் கூறுகளாக நெடுங்காலம் தொடர் மிளிர்ந்து வருகின்றன.

அந்த வகையில் மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா உயர் தனிச் செம்மொழியான தமிழுக்கும், தமிழ் வழங்கும் மலையகத்துக்கும், மக்களுக்கும் பெருமை சேர்க்கும் விழாவாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சாகித்திய விழாவின் ஒரு அம்சமான சாகித்திய விழா மலர் இம்முறையும் பெருமக்கள் பலரது ஆசிச் செய்திகளுடனும், ஆக்கங்களுடனும் வெளி வருகிறது. குறுகிய கால வேண்டுகோளை ஏற்று மலருக்கான ஆக்கங்களைத் தந்துதவியோருக்கும் அட்டைப்படங்களை வரைந்து உதவிய திரு. அழகுசாமி சுரேந்திரநாத், திரு D.சுரேஸ்காந்த் ஆகியோருக்கும், அச்சிட்டு வெளியிட உதவிய அச்சகத்தாருக்கும் வாய்ப்பளித்து ஊக்கப்படுத்திய உயர்ந்த உள்ளங்களுக்கும் விழாக்குழு மற்றும் மலர்க்குழு சார்பாக நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இறுதியாக “குணம் நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள்

மிகை நாடி மிக்க கொளல்”

என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கிணங்க இம்மலரை அறிவுலகிற்கு சமர்ப்பிக்கிறோம்.

சி. கணபதிப்பிள்ளை - ஆசிரிய ஆலோசகர் - சாகித்திய விழா சிறப்பு மலர் ஆசிரியர்

இதழின் உள்ளே...

01. மலையக இளைஞர்களின் உயர்கல்வி சில ஆலோசனைகள்
பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் 01 - 05
02. மலையக சமூகம் தலைநிமிர்ந்து நம்பிக்கையோடு வாழ வேண்டும்
தேசபந்து இரா. சிவலிங்கம் 06 - 08
03. தமிழ் நாவல் துறையில் ஒரு புதிய பங்களிப்பு
பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 09 - 11
04. பாரம்பரிய கலைகளைப் பேணி சமூகத்தின் அடையாளத்தை உறுதி செய்வோம்.
துரைசாமி நடராஜா 12 - 14
05. மலையகத்தில் தற்போதைய சுகாதார நிலை
வைத்தியர்.J.அருள்குமரன் 15 - 16
06. இலங்கையில் பல்கலைக்கழக அனுமதியில் புதிய செல்நெறிகளும் மலையகமும்
பேராசிரியர்.தை.தனராஜ் 17 - 21
07. மொழித்தொடர்பாடலில் அர்த்தம், அமைப்பு மற்றும் வெளிப்பாடு - புதிய
விளக்கமுறைகளின் தேவைகள்
மார்க்கண்டன் ரூபவதனன் 22 - 23
08. உணர்நிலை ஊற்றில் மலையகப் பெண் கவிகள்
ஆர்.மகேஸ்வரன் 24 - 29
09. அறியப்படாத மலையக வாய்மொழிப் பெண் புலவர்கள்
பேராசிரியர்.செ.யோகராஜா 30 - 37
10. காரைக்கால் அம்மையார் பதிகங்களின் பெயர் குறித்து நிலவும் தவறான புரிதல்
கலாநிதி.க.இரகுபரன் 38 - 43

மலையக இளைஞர்களின் உயர்கல்வி - சில ஆலோசனைகள்

பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம்

தலைவர் அரசு கருமொழிகள் ஆணைக்குழு.

இன்றைய கால கட்டத்தில் பல்வேறு காரணங்களுக்காக உயர்கல்வித் தகுதி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. சர்வதேச ரீதியான மற்றும் தேசிய ரீதியான ஆய்வுகளின் படி கல்வித்தகுதிகள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க வருமான மட்டங்களும் அதிகரிக்கின்றன. இன்றைய அரசாங்கத் தொழில்களைப் பொறுத்தவரையிலும் இது உண்மை ஆகும். பட்டதாரிகளாக தொழிலில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுபவர்கள் பதவி உயர்வுகளைப் பெற பட்டமேற்படிப்புத் தகுதிகள் வேண்டப்படுகின்றன. இதற்கு ஏராளமான உதாரணங்கள் உள்ளன. இவ்வாறு சிறந்த வேலைவாய்ப்புகள் கல்வித்தகுதிகளுடனேயே தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

சமூக ரீதியாக நோக்குமிடத்து, எந்தச் சமூகத்திலும் சமூக மாற்றமும் அல்லது சமூக நகர்வும் (Mobility) கல்வியினூடாகவே ஏற்படல் வேண்டும் என்பது நவீன யுகத்தின் ஒரு முக்கிய நிபந்தனையாகும். அத்துடன் உயர்கல்வி பெறுவோரின் விழுக்காடு அதிகமாக இருக்கும்போது குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் தேசிய அந்தஸ்தும் அதிகரிக்கின்றது. உயர்கல்வி கற்றோரின் தொகையைக் கருத்திற் கொண்டு நோக்குமிடத்து சமூகங்களில் சமத்துவ சிந்தனை அதிகரிக்கின்றது. பிள்ளைகளினதும் பெண்களினதும் உரிமைகள் மேம்பாடடைகின்றன, குற்றங்கள் குறைவடைகின்றன, சுகாதாரம் தொடர்பான குறிகாட்டிகள் ஏற்றம் பெறுகின்றன, ஆயுள் எதிர்பார்ப்பு அதிகரிக்கின்றது, சிசுமரண வீதம் குறைகின்றது, சுகாதாரம் மற்றும் சூழலைப் பேணும் விழிப்புணர்வு அதிகரிக்கின்றது. பொருளாதார முறைக்குத் தேவையான உயர்தரமான மனித வளம் கிட்டுகின்றது.

இவ்வாறான பல்வேறு நன்மைகளை உயர்கல்வி வழங்கும் என விரிவான முறையில் ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டினாலும், மலையகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு வாழும் மக்களின் உயர்கல்வித்தராதரங்கள் தேசிய ரீதியாக சார்பளவில் குறைந்த நிலையில் இருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டவேண்டும்.

மத்திய வங்கியின் சமூக பொருளாதார ஆய்வுகளின்படி பெருந்தோட்ட மக்களின் 2.2 சதவீதமானவர்களே க.பொ.த (உ/த) தகுதிகளையும் அதற்கு மேலான தகுதிகளையும் பெற்றவர்கள், அதேவேளையில் நகர்ப்புற மக்களில் 20.5 சதவீதமாகவும் கிராமப்புறங்களில் இது 11.1 சதவீதமாகவும் காணப்படுகின்றது. பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகளை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்று நான்கு தசாப்தங்கள் ஆன போதிலும் இன்று கூட மலையக மக்கள் உயர்கல்வித்துறையில் கடுமையான ஏற்றத்தாழ்வுகளை அனுபவிக்க வேண்டியுள்ளது. பின்வரும் அட்டவணை நகர்ப்புற கிராமப்புற மற்றும் பெருந்தோட்டமக்களின் கல்வி மட்டங்களைக் காட்டுகின்றது.

அட்டவணை 1

- இந்த அட்டவணையின் படி 12.2% பெருந்தோட்டமக்கள் பாடசாலை செல்லாதவர்கள்.
- 2.2% மட்டுமே க.பொ.த (உ/த) மற்றும் அதற்கு மேலே படித்தவர்கள்.
- இவற்றை நகர்ப்புற கிராமப்புற மற்றும் தேசிய மட்டத் தரவுகளுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குக.

இன்று இலவசக்கல்வி வழங்குகின்ற 14 தேசிய பல்கலைக்கழகங்களில் பயிலும் 85000 பட்டதாரி மாணவர்களில் மலையக மாணவர்களின் தொகை மிஞ்சிப் போனாலும் 500 க்குக் குறைவாகவே உண்டு. இவ்வாண்டில் மட்டும் மலையகத்தில் இருந்து முதன் முறையாக 500

மாணவர்கள் வரை பல்கலைக்கழக அனுமதியைப் பெறுவார்கள் எனத் தெரிகிறது. இது வரலாற்றிலேயே முதன் முறையாக இடம்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

அட்டவணை 1

துறை வகைப்படி மக்களின் கல்வித்தகுதி 2012 / 2013

கல்விச் சித்தி	நகரம்	கிராமம்	பெருந்தோட்டம்	நாடு
பாடசாலை செல்லாதவர்கள்	2.2	3.5	12.2	3.7
5 ^{ஆம்} தரம் வரை	19.2	25.0	42.0	24.7
6-10 தரம் வரை	39.8	44.8	38.7	43.6
க.பொ.த (சா/த)	18.2	15.5	4.9	15.5
க.பொ.த உயர்தரமும் அதற்கு மேலும்	20.5	11.1	2.2	12.4

ஆதாரம் : மத்திய வங்கி

சமூக பொருளாதார அளவீடு

ஆண்டு தோறும் அனுமதி பெறும் மாணவர்கள் 30000 ஆக அதிகரித்துள்ள நிலையில் பல மாவட்டங்களில் இருந்து 4000 தமிழ் மாணவர்கள் அனுமதி பெறுவதாகத் தெரிகின்றது. எவ்வாறாயினும் மொத்தத்தில் 1942 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்பட்ட காலத்தில் இருந்து அனுமதி பெற்ற மலையக மாணவர்கள் தொகை மிகக் குறைவாக இருந்து வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வாறு கிடைத்த தரவுகளின்படி 5500 பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களில் மலையகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 25 பேர் மட்டுமே இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இவ்வாறான தரவுகள் காலங் காலமாக வழங்கப்பட்டு வந்தன.

அண்மைக் காலங்களில் உயர் கல்வித்துறையில் ஏற்பட்டுள்ள மற்றொரு மாற்றம், தனியார் உயர் கல்வி நிலையங்களில் எழுச்சியாக தற்பொழுது பல அங்கீகாரம் பெற்ற கல்லூரிகளில் 9000 மாணவர்கள் வரை கல்வி பயில்கின்றனர், ஆனால் இவை கட்டணம் அறவிடும் கல்வி நிலையங்களாக உள்ளன. ஆண்டு கட்டணம் 2-3 இலட்சங்கள் வரை என்பதனால் இக்கல்லூரிகள் வழங்கும் உயர் கல்வி வாய்ப்புகளை மலையக மாணவர்கள் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பது தெளிவாகும். இவ்வகையில் தனியார் துறையின் பிரிவினால் மலையக மாணவர்களுக்கு எதுவித சாதகமான நிலையும் இல்லை என்பது தெளிவான விடயமாகும். எனவே மலையக மக்களின் உயர்கல்வி வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் அரசாங்க உயர்கல்வி நிலையங்களையே நம்பி இருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவான ஒரு விடயமாகும். இலங்கையில் பல இனத்தவரும் பாரிய அளவில் தனியார் உயர் கல்வி நிலையங்களை அமைத்து நடத்தித் தந்த போதிலும் மலையகத்தவரால் அத்தகைய முயற்சிகள் குறைவாகவே உள்ளன.

இந்தப் பின்புலத்தில் மலையக மாணவர்களின் உயர் கல்வி தொடர்பான ஆலோசனைகள் அரசாங்கத் துறை சார்ந்த உயர் கல்வியை மையமாகக் கொண்டே அமையும்.

ஆலோசனைகள்

- அரசாங்கப் பல்கலைக்கழகங்களில் உள்ள உயர் கல்வி வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக் கொள்ளல். க.பொ.த (உ/த) கல்வியை வழங்கும் சகல IAB , IC பாடசாலைகள் வலுப்படுத்தப்படல் வேண்டும். இக்கல்விநிலைக்கு ஆசிரியர்களே முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்கள் என்பதனால் சகல ஆசிரியர் வெற்றிடங்களும் நிரப்பப்படல் வேண்டும். அத்துடன் அவ்வாசிரியர்களுக்கான விசேட சேவைக்காலப் பயிற்சிகளும், சாத்தியமானவிடத்து ஊக்குவிப்புகளும் வழங்கப்படல் வேண்டும். விஞ்ஞான, கணித பாட ஆசிரியர்களின் பற்றாக்குறைக்கு வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் உள்ள பட்டதாரிகளை வரவழைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். இந்தியாவில் இருந்து ஆசிரியர்களை வரவழைக்கும் முயற்சி பற்றி ஏற்கனவே பேசப்பட்டது. கல்வித்துறையில் முன்னேற்றகரமாக விளங்கிய யாழ் குடா நாட்டிற்கு ஆரம்ப காலங்களில் பல கேரள, தமிழ் கல்வி ஆசிரியர்கள் வந்து கற்பித்துச் சென்றார்கள் என்பது வரலாறு. ஒரு தமிழ்ப் பேராசிரியர் இத்தென்னிந்திய ஆசிரியர்கள் பற்றிய ஆய்விலும் ஈடுபட்டுள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் தொடங்கிய காலத்திலும் வெளி நாட்டு பேராசிரியர்கள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வந்து பணியாற்றிச் சென்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே மலையகக் கல்வி மேம்பாட்டிற்கு ஆசிரியர்களைப் பெற்றுக் கொள்ள ஏனைய மாகாணங்களையும், நாடுகளையும் நாடுவது விரும்பத்தக்க விடயமே. இன்று மலையகத்தைச் சேர்ந்த வயது முதிர்ந்த பல கல்வி மாணவர்கள் அனைவருமே அனேகமாக யாழ்ப்பாணத்தில் ஆசிரியர்களிடம் கல்வி பெற்றவர்கள் என்பதும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க விடயம். இன்று மலையகத்தைச் சேர்ந்த 13000 ஆசிரியர்கள் பணிபுரிவதாகத் தெரிகின்றது. எனினும் அவர்கள் மத்தியில் கணித, விஞ்ஞான ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை உண்டு.

க.பொ.த உயர்தர வகுப்பாசிரியர்கள் தத்தமது பாடங்களைச் சிறப்பாகக் கற்பிப்பதற்கான “கற்பித்தலில் சிறந்த நடைமுறைகள்” எவை என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும். தாம் கற்பிப்பதோடு மாணவர்கள் பாடம் தொடர்பான புதிய விடயங்களைத் தாமாகத் தேடிக்கண்டறியும் முறையை அவர்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டும். இவ்விடத்து பல குறைபாடுகள் இருந்த போதிலும், பரீட்சை மையக் கற்பித்தல் முறையையும் கையாள வேண்டிய அவசியம் உண்டு. பழைய வினாத்தாள்களை வழிகாட்டியாகக் கொள்ளுதல், பரீட்சை வழிகாட்டி நூல்களைத் தெரிவு செய்து வழங்குதல், உசாத்துணை நூல்கள் மூலம் குறிப்பிட்ட பாடம் தொடர்பான புதிய விடயங்களைச் சேகரித்தல் எனப் பல்வேறு ஏற்பாடுகளைப் பற்றி ஆசிரியர்கள் சிந்திக்க வேண்டும் (இது தனியாக ஆராயப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும்.)

இன்று ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட பல்கலைக்கழக அனுமதித் தகுதி பெற்றாலும் முப்பதாயிரம் பேர் மட்டுமே அனுமதி பெறுகின்றனர். எஞ்சிய ஒரு லட்சம் மாணவர்களில் சில ஆயிரம் மலையக மாணவர்களும் அடங்குவர் எனக் கருதுகின்றோம். இவர்களுக்கு அனுமதி கிடைக்காவிட்டாலும் அனுமதிக்கான கல்வித்தகுதி உண்டு என பல்கலைக்கழக ஆணைக்குழு தெரிவிக்கின்றது. எனவே இலங்கையின் தகுதி விதிகளின் படி இவர்களும் உயர் கல்வி பெற தகுதியுடையவர்களே என்பது தெளிவு. எனவே இவர்கள் தேசிய பல்கலைக்கழக உள்வாரிக் கற்கை நெறி தவிர்ந்த ஏனைய உயர்கல்விக் கற்கை நெறி வழங்குகின்ற வாய்ப்புகளைக் கருத்திற் கொள்வது அவசியம். இன்று ஏராளமான மாணவர்கள் திறந்த பல்கலைக்கழகம், பல்கலைக்கழக வெளிவாரிக் கற்கைநெறிகள் என்பனவற்றில் சேர்ந்து கல்வி கற்று வருகின்றனர். அத்தோடு அத்தகைய கற்கை நெறிகளைப் பயின்று சித்தி பெற்று பட்டதாரிகளாகி வருகின்றனர். பல்கலைக்கழகம், பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழு வழங்குகின்ற புள்ளிவிபரங்களின்படி சித்தியெய்துவோர் பலர் வெளிவாரிப் பட்டதாரிகளாவர் என பல்கலைக்கழக மானியங்கள்

ஆணைக்குழு அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் மட்டும் பட்டதாரிகள் ஆண்டுதோறும் வெளியாகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

- இப்பின்புலத்தில் மலையக மாணவர்கள் வெளிவாரிக் கற்கை மற்றும் திறந்த பல்கலைக்கழகம் பற்றி ஆராய்வது ஒரு முக்கிய ஆலோசனையாகும். (2015 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வெளிவாரியாகக் கற்று பட்டம் பெற்றவர்கள் 12774) இவர்களில் பெண்கள் (10223) இவர்கள் பெரும்பாலும் கலைத்துறைப் பட்டதாரிகளாவர் (10552 பேர்). மிகச்சிறு தொகையானவர்களே விவசாயம் (47 பேர்), விஞ்ஞானம் (12 பேர்) ஆகிய துறைகளில் சித்தி பெறுகின்றனர்.

எவ்வாறாயினும் வெளிவாரிக் கற்கைநெறிகளில் சேர்ந்து பயிலும் மாணவர்கள் தொகை பின்வருமாறு அமைகின்றது.

- திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் இளநிலைக் கல்வி பயில சேர்ந்துள்ளோர் 22100 இவர்களில் பொறியியல் மற்றும் இயற்கை விஞ்ஞான மாணவர்களும் அடங்குவர்.
- உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் வெளிவாரி மாணவர்களாக பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளோர் தொகை (2015)

○ கலைத்துறை	199 000
○ முகாமைத்துவம்	104 000
○ வர்த்தகம்	12 900
○ விவசாயம்	290
○ விஞ்ஞானம்	190
○ தகவல் தொழில்நுட்பம்	5600
○ மொத்தம்	321980

வெளிவாரிக் கற்கை நெறிகளில் சேர்ந்து பயிலும் இரண்டு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மாணவர்களில் மலையக மாணவர்களும் அடங்குவர் எனக் கருதுகின்றோம். எவ்வாறாயினும் இந்த வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்தக் கோருகின்றோம். அதிகார பூர்வமாக நோக்குமிடத்து உள்வாரிப் பட்டங்கள், வெளிவாரிப் பட்டங்கள் என்பனவற்றுக்கிடையே அதிக வேறுபாடுகள் இல்லை என்பதோடு இரண்டும் சமமாகவே கருதப்படல் வேண்டும் என்ற ஒரு நிலைமையும் உண்டு. இன்று உள்வாரிப்பட்டங்களுக்கு ஈடான முறையிலேயே வெளிவாரிப்பட்டங்களும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். கடந்த இரு தசாப்த காலத்தில் உள்வாரிப்பட்டங்கள் பல அமைப்பு மாற்றங்களுக்கு உள்ளான நிலையில் வெளிவாரிக் கற்கை நெறிகளையும் அதே போன்ற முறையில் அமைக்க வேண்டிய ஒரு கட்டாய நிலை ஏற்பட்டதன் காரணமாக வெளிவாரிக் கற்கை நெறிகளில் பல மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை பற்றித் தனியாக ஆராய வேண்டும்.

- உயர் கல்வியை நாடும் பெரும்பாலான மாணவர்கள் பெருந்தோட்டச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பின் அவர்கள் தனியார் துறைக் கல்லூரிகளில் சேர்ந்து பயிலுவதற்குப் பல பொருளாதாரத் தடைகள் இருக்கக்கூடும். இதன் காரணமாக அவர்களுக்குத் தனியார் துறை உயர்கல்வியைப் பெரியளவில் பரிந்துரைப்பதற்கில்லை. ஆயினும் மலையகத்திற்கு ஏற்ற மத்திய, உயர் மத்திய வகுப்புக்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் தமது வசதிகளைப் பொறுத்து நாடக்கூடிய தனியார் துறைக் கற்கை நெறிகள் ஏராளம் உள்ளன.

மிக அண்மைக்காலத்தில் தனியார் கல்லூரிகளில் கல்விமாணிப்பட்டத்தைப் பயில விரும்பும் மாணவர்களுக்கு மத்திய கல்வி அமைச்சானது எட்டு லட்சம் ரூபாய் கடன் வசதிகளை வழங்கியது. விஞ்ஞானப்பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் பற்றாக்குறையைக் கருத்திற் கொண்டு இவ்வசதி வழங்கப்பட்டது. 2017 ஆம் ஆண்டின் வரவு செலவு திட்ட ஆலோசனைகளின் படி க.பொ.த உயர்தரத்தில் மூன்று பாடங்களில் சித்தியெய்தியவர்களுக்கு இக்கடன் வசதி வழங்கப்பட்டது. ஆனால் எமக்குக் கிடைத்த தரவுகளின் படி மலையகத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களோ அல்லது ஏனைய தமிழ் மாணவர்களோ இந்தக் கடன் வசதிகளைப் பெற்றுத் தனியார் கல்லூரிகளில் அதிகளவில் சேர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. இத்தகைய தனியார் துறையில் கடமை புரியும் ஒரு பேராசிரியர் தமிழ் மாணவர்கள் அந்த வாய்ப்புக்களைச் சரியாகப் பயன்படுத்தவில்லை எனக் கவலை தெரிவித்தார். எனவே மலையக மாணவர்கள் மட்டுமன்றி ஏனைய பிரதேசங்களில் வாழும் தமிழ் மாணவர்களும் இவ்வசதிகளைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று யாம் பரிந்துரைக்கின்றோம்.

- மொத்தத்தில் இன்று உலகளாவிய ரீதியிலும் இலங்கையிலும் வாழ்க்கை நீடித்த கல்வி, தொடர்கல்வி போன்ற சிந்தனைகள் வலுப்பெற்றுவிட்டன. மேலும் எழுச்சி பெற்று வருகின்ற அறிவுப் பொருளாதாரம் உயர்கல்வியையும் வாழ்க்கை நீடித்த கல்வியையும் ஒரு முன் நிபந்தனையாக வலியுறுத்துகின்றது. சகல மக்களும் குறிப்பாக இளைஞர்கள் எழுச்சி பெற்று வரும் அறிவுப் பொருளாதாரத்துடன் முறையாக இணைந்து கொள்ள இத்தகைய வாழ்க்கை நீடித்த கல்விச் செயற்பாடுகளில் கட்டாயமாக ஈடுபடுகின்ற நிலைமை உருவாகியுள்ளது. முழு நாடும் முன்னோக்கி இயங்கும்போது மலையக மாணவர்கள் பின் தங்கி நிற்க முடியாது. உயர் கல்வித்துறையில் மேம்பாடு காட்டும் வகையில் தீவிரமாக ஈடுபடாவிடின் மலையகச் சமூகமானது கல்வித்துறையில் இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட கல்வி சார்ந்த ஏற்பாடுகள் மேலும் விரிவடைவதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன.

உயர்கல்வி, தொழிநுட்பக்கல்வி ஆகியவற்றைப்பற்றிச் சிந்தித்தால் மலையகத்தில் இவை தொடர்பான மூன்று நிறுவனங்கள் (கல்வியியற் கல்லூரி, ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி, தொழிநுட்பக் கல்லூரி) உள்ளன. எவ்வாறாயினும் இவை பட்டப்படிப்பிற்கான உயர்கல்வி நிறுவனங்களாகக் கொள்ளப்படுவதில்லை. இவ்வாறு நோக்கினால் மலையக மக்களுக்கு பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சமனான ஓர் உயர் கல்வி நிறுவனம் இன்னும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. மலையகத்தில் மூன்று பல்கலைக்கழகங்கள் இயங்கினாலும் அவற்றில் மலையகத் தமிழ் மக்களின் அடையாளங்கள் என்று எதுவுமில்லை. இத்தகைய பின்புலத்தில் தான் இன்று மலையகக் கற்றறிவாளர்கள் தமக்கென ஒரு பல்கலைக்கழகத் தேவையை வலியுறுத்தி வருகின்றனர்.

*****

மலையகச் சமூகம் தலைநிமிர்ந்து நம்பிக்கையோடு வாழ வேண்டும்

தேசபந்து இரா. சிவலிங்கம் - அதிபர் கொட்டகலை த.ம.வி.

- ஒரு தேசம் என்பது பல்வேறு இனக்குழுக்களும், பல்வேறு சமூகமும் ஒன்றிணைந்து வாழக்கூடிய ஒரு பண்பு எந்தவொரு நாட்டிலும் காணப்படும். எந்தவொரு சமூகமோ, இனமோ தனித்து வாழ முடியாதளவிற்கு இன்று சமூகம் விரிவடைந்துள்ளதுடன், உலகமயமாக்கலின் கீழ் உலகமும் சுருங்கிவிட்டது. இந்நிலையில் ஓர் இனத்தின் உதவியின்றி இன்னொரு இனம் வாழ முடியாது என்பது கண்கூடு. உலகம் எதிர்நோக்கிய பல ஆபத்தான சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் ஓர் இன மக்கள் இன்னுமொரு மக்கள் இனத்திற்கு உதவிகளையும், ஒத்தாசைகளையும் செய்துள்ளனர் என்பது மிக முக்கியமானது. (இலங்கையில் 2004 ஆம் ஆண்டு சுனாமி)

ஓர் இனத்தின் சமூக, கலாசார, பண்பாட்டு அரசியல் அம்சங்களும் இன்னொரு இனத்தின் சமூக, கலாசார, பண்பாட்டு அம்சங்களும் ஏதோ ஒரு வகையில் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. இருப்பினும் எந்தவொரு சமூகமும் தலை நிமிர்ந்து வாழ்வதற்கு அந்த இனத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் குடும்பம், தனிநபர்கள் நாட்டில் உள்ள பல்வேறு துறைகளிலும் பிரகாசிக்க வேண்டும். குறிப்பாக ஒரு சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும், அபிவிருத்திக்கும் கல்விதான் அடிப்படை ஆயுதமாகும். ஒரு சமூகத்திலுள்ளவர்கள் பல்வேறு துறைகளிலும் (அரசு துறைகள், தனியார் துறைகள், வெளிநாட்டுத் துறைகள்) தமது ஆற்றல்களையும், திறன்களையும், திறமைகளையும், வெற்றியையும், ஈடுபாட்டையும், முயற்சியையும், ஆர்வத்தையும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வெளிக்காட்ட வேண்டும். இப் பெருந்தோட்டத்துறைப் பாடசாலைகள் தமது பங்களிப்பை முழுமையாக வழங்க வேண்டும். ஒரு சமூகத்தின் விடிவு ஆசிரியர்களின் கைகளில் ஒப்படைக்கப்படுகின்றது என்பதை எத்தனை ஆசிரியர்கள் உணர்ந்து சமூக விடிவுக்காகக் கற்பிக்கின்றார்கள் என்பது ஆராய வேண்டிய ஒரு விடயமாகத் தற்காலத்தில் காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

குறிப்பாக எந்த ஒரு சமூகத்திற்கும் வாய்ப்புக்களும், சந்தர்ப்பங்களும், சூழ்நிலைகளும் தேடி வராது. அச்சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களே அதனைத் தேடிச் செல்ல வேண்டும். அல்லது தேடிக்கொள்ள வேண்டும். கல்வி வாய்ப்பையும் தான்.

- ஒரு சமூகம் ஏனைய சமூகத்திலிருந்து பின்னடைந்து நிற்பதற்கான காரணங்களை ஆராய்ந்துப் பார்க்கும் போது பின்வரும் காரணிகளே முன்னிற்கின்றன. கல்வி நிலையில் பின் தங்கியிருத்தல், சமூகப் பொருளாதாரக் காரணிகளில் பின் தங்கியிருத்தல், சுகாதாரம், சௌக்கியம் போன்றவற்றில் போதிய முன்னேற்றமின்மை, அடிப்படை சுகாதார வசதிகள் போதாமை, தோட்ட உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் அதிகரிக்கப்படாமை, போக்குவரத்து, சுத்தமான குடி நீர் வசதி, போசாக்குக் குன்றிய நிலை, தாய் சேய் மரண விகிதம், அரசு தொழில் வாய்ப்புக்களில் அதிக எண்ணிக்கையானோர் காணப்படாமை, வைத்தியர்கள், பொறியியலாளர்கள், வக்கீல்கள், பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், வியாபாரிகள், அரசு

நிருவாக சேவையாளர்கள், சுய தொழிலில் ஈடுபடுவோர்களின் எண்ணிக்கை, இளைஞர்களின் தற்காலப் போக்கு, பெண்களின் சமூக அந்தஸ்து, சொந்தக்காணி, சொந்த வீடு, காணி உரிமை, வீட்டு உரிமை, சிறுவர் உரிமை, இளவயதுத் திருமணம், தொழில் பாதுகாப்பு, சிறுவர் தொழிலாளர்கள், உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் இன்மை, வருமானம் குறைவு, சேமிப்புக் குறைவு, வாழ்க்கைத்தரம் குறைவு, சமூகப் பாதுகாப்பு, தொழில் காப்புறுதி போன்றவற்றோடு நாம் வாழ்கின்ற தோட்டச் சூழலில் முன்மாதிரிகள் இல்லாமை, மக்களின் வாழ்வியலின் தன்மை, பாரம்பரிய பழக்கவழக்கங்கள், மூட நம்பிக்கைகள் சுயமாக சிந்தித்துச் செயற்படுவதற்கு வழிகாட்டாமை, தங்கி வாழும் கலாசாரம் போன்ற பல்வேறு விடயங்களைச் சுட்டிக்காட்டினாலும் மேற்கூறிய எந்தவொரு விடயமும் உடனடியாக தீர்த்துக்கொள்ள முடியாது என்பதையும் இதற்கு நீண்டகாலம் செல்லும் என்பதையும் மக்கள் உணர வேண்டும். அல்லது காலம் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

ஒரு சமூகம் முன்னேற்றமடைவதற்கு இளம் தலைமுறையினரின் பங்கும், ஈடுபாடும் அர்ப்பணிப்பும், ஆர்வமும், கடின உழைப்பும் மிகவும் அவசியம். இன்றைய இளம் தலைமுறையினர் ஒவ்வொருவரும் தன்னுடைய குடும்ப நிலையை உயர்த்துவதற்குக் கனவு காண வேண்டும்.

தன்னுடைய குடும்பம் சமூகத்தில் மதிக்கப்பட வேண்டும். கௌரவத்தோடு வாழ வேண்டும். சுய முன்னேற்றம், சுய தொழில்களில் ஈடுபடுதல், வீண் செலவுகளைச் செய்யாமை, சேமிப்பைச் செய்தல், வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டும் என்ற வெறி, ஒரு இலக்கு, ஒரு நோக்கம், மன உறுதி, மற்றும் காலத்திற்கு ஏற்ற மாதிரி வாழ்க்கை நிலைமைகளை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம்.

குறிப்பாக இன்றைய மலையகச் சமூகத்தை ஆட்டிப் படைக்கும் நுண் கடன் பெறுதல், மது, சினிமா, தொடர் நாடகங்கள், கேபில் டிவி, வேறு அலை வரிசைகள், முக நூல், வாட்ஸ் அப், கைத்தொலைபேசி, போதைப்பொருள் பாவனை, புகைப்பிடித்தல், வெற்றிலை மெல்லல், போசாக்கற்ற உணவுகளை உட்கொள்ளும் முறை, மாணவர்கள் படிப்பதில் ஆர்வம் காட்டாமை, பெற்றோர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளின் கல்வி நடவடிக்கைகளில் தொடர்ச்சியாக அக்கறைக் காட்டாமை, பாடசாலை செல்லும் பிள்ளைகளை உறவினர்களிடம் விட்டு விட்டு வெளிநாட்டுக்குச் செல்லல், வெளிநாட்டில் உழைத்த பணத்தை முறையாக சேமிக்காமை, பூப்புனித நீராட்டு விழா, பிறந்த நாள் கொண்டாட்டம், திருமணம், சமய விழாக்கள், பண்டிகைகள், திருவிழா போன்றவற்றைக் கடன் வாங்கியாவது கொண்டாடுதல். (நுண் கடன்)

தாம் வாழும் பெருந்தோட்டச் சூழலில் உள்ள வாய்ப்புக்களைச் சரிவர பயன்படுத்தாமை, வீட்டுத் தோட்டம், மாடு வளர்ப்பு, ஆடு வளர்ப்பு, கோழி வளர்ப்பு, மரக்கறிச் செய்கை போன்றவற்றில் ஈடுபடாமல் தொடர்ச்சியாக தேயிலைத் தொழிலை மட்டும் நம்பி வாழ்தல், இளைஞர்கள் தொழில் பயிற்சிகளை முறையாக சென்று படிக்காமல் (NVQ) வேலை தேடுதல், உடனடியாகவே அதிக சம்பளத்தைப் பெறவேண்டும் என நினைத்து எந்வொரு

தொழிலையும் சரிவர கற்றுக்கொள்ளாமை, அதாவது இவர்கள் திறன் பெற்ற என் வி. கியூ சான்றிதழ் பெறாது தொழிலில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்கள் ஆவார்கள்.

இன்று பெரும்பாலும் மலையகப் பிரதேசத்தில் இளம் வயது திருமணங்கள், குடும்பங்கள் பிரிந்து வாழ்தல், சில குடும்பங்களில் அதிக எண்ணிக்கையான பிள்ளைகள், குடும்ப வருமானம் போதாமை, மேலதிக வருமானத்தைத் தேட முடியாமை, போன்றவற்றால் மீண்டும் மீண்டும் குடும்பம் வறுமை நிலைக்குத் தள்ளப்படுதல். அதாவது பிள்ளைகளின் அடைவு மட்டம் குறைதல், உயர்கல்வி கற்காமை, குறைவான சம்பளத்தில் தொழிலைப் பெறுதல், போதிய வருமானம் இன்மை, குடும்ப வறுமை, அடிக்கடி நோய்வாய்ப்படுதல், தொடர்ந்து உழைக்க முடியாமை, கடன் சுமை, குடும்ப சுமையைத் தாங்க முடியாமை, பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளை வீட்டு வேலைக்கு அனுப்புதல் போன்ற நச்சு வட்டம் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டே இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

மலையகச் சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பல்வேறு மட்டங்களிலிருந்தும் ஊக்கப்படுத்தல்களும், ஆலோசனை வழிகாட்டல்களும், குடும்பத் திட்டமிடல்களும், சமூக நெறிப்படுத்தல்களும், அடிப்படைச் சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கான திட்டங்கள், கலந்துரையாடல்கள், மகாநாடுகள், சமூக வளர்ச்சிக்கான முன்னெடுப்புக்களும், மலையகச் சமூகத்திற்கான முதலீடுகளும், ஆய்வுகளும் செய்யப்பட வேண்டும். சமூகத் தொண்டு நிறுவனங்களும், சமூக ஆர்வலர்களும், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும், சமூக அக்கறை கொண்டவர்களும், சமூக முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருக்கின்ற காரணிகளைக் கண்டறிந்து தீர்ப்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும்.

குறிப்பாகப் பெண்களின் கல்வி அறிவு மட்டங்களை அதிகரிப்பதற்கான வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுக்க வேண்டும். இதற்குத் தோட்டங்கள் தோறும் பெண்கள் கழகங்கள், விழிப்புணர்வுக் குழுக்களை அமைக்க வேண்டும். அத்துடன் இளைஞர் கழகங்கள், கல்வி அபிவிருத்திக் குழுக்களை அமைக்க வேண்டும். கல்வி மகாநாடுகள், கல்வி தொடர்பான கலந்துரையாடல்கள், கருத்தரங்குகள் போன்றவற்றைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும். மலையகத்தின் முன்னேற்றம், வளர்ச்சி, அபிவிருத்திக்காக மலையக மக்களின் சார்பாக ஒரு பொதுக் குழுவை பல்வேறு தரப்பிலுமிருந்துத் தெரிவு செய்து அதனுடாகச் சமூக ஆய்வுகளைச் செய்து முன்னுரிமை அடிப்படையில் சில வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுப்பதன் மூலம் பல பிரச்சினைகளுக்கு உடனடியாகத் தீர்வு காணலாம். குறிப்பாக மலையகத்திலிருந்து பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட மாணவர்களினதும் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற மாணவர்களின் விபரங்களைத் திரட்டுவதன் மூலம் தொடர்ந்து அவர்கள் பல்கலைக்கழகக் கல்வியைத் தொடர்வதற்கான உதவிகளைச் செய்வதற்கான திட்டங்களை உடனடியாக முன்னெடுக்க வேண்டும். கல்விதான் மலையகச் சமூகத்தின் முதலீடு என்பதை சகல தரப்பினரும் உணர்ந்து செயற்படுவதற்கு முன்வர வேண்டும்.

*****

தமிழ் நாவல் துறையில் ஒரு புதிய பங்களிப்பு

பேராசிரியர் துரை. மனோகரன்

முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

மலையகத்தில் சிறுகதைத் துறை வளர்ந்துள்ள அளவுக்கு, நாவல் துறை வளரவில்லை என்ற ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. அதில் உண்மை இல்லாமலும் இல்லை. ஆயினும், முன்னிருந்த நிலையை விட இப்போது குறிப்பிடத்தக்களவு நாவல்கள் வெளிவந்த வண்ணம் உள்ளன. எதிர்காலத்தில் மலையகத்தில் நாவல் துறை மேலும் வளர்ச்சி அடையும் என்ற நிலை ஏற்பட்டு வருகிறது.

மலையகத்தைப் பொறுத்தவரை, நாவலாசிரியைகள் பெருமளவுக்குத் தோன்றவில்லை. கோகிலம் சுப்பையாவுக்குப் பின், மலையகத்தில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நாவலாசிரியையாக முளைத்துள்ளார், பிரமிளா பிரதீபன். மலையக நாவலின் எதிர்காலம் பற்றிய நம்பிக்கையை ஊட்டும் முறையில் அமைந்துள்ளது, அவரின் கட்டுப்பொல் என்ற நாவல். பிரமிளா பிரதீபன் ஏற்கனவே இலங்கையின் குறிப்பிடத்தக்க சிறுகதையாசிரியராக அறியப்பட்டவர். பீலிக்கரை (2007), பாக்குப்பட்டை (2010) ஆகிய அவரது சிறுகதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. இவ்வாண்டில் (2018) பிரமிளாவின் முதல் நாவலான கட்டுப்பொல் வெளிவந்துள்ளது. இந்நாவல் வெளிவந்தபின், நாவலாசிரியை எனக்கு எழுதிய கடிதத்தில், “என்னை நாவல் எழுதும்படி முதன்முதலில் ஊக்கப்படுத்தியவர் தாங்கள் தான் என்பதை நினைவுபடுத்துவதில் ஆனந்தம் அடைகிறேன்” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். இலங்கையில் ஒரு சிறந்த நாவலாசிரியை உருவாகுவதற்கு நான் காரணமாக இருந்தேன் என்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது.

1970களில் இருந்து இலங்கைத் தமிழ் நாவல் துறையில் புதிய பிரதேசங்கள் அறிமுகமாகத் தொடங்கின. அந்த வகையில், 2018இல் பிரமிளா மூலமாகப் புதிய பிரதேசம் ஒன்று அறிமுகமாவதோடு, குறிப்பிட்ட அப்பிரதேச மக்களின் புதிய வாழ்வியலும் அறிமுகமாகிறது. இதுவரைத் தமிழ் வாசகர் அறியாத புதிய பக்கம் ஒன்றை நாவலாசிரியை திறந்துள்ளார்.

நாவலின் களம், இலங்கையின் தமிழ் நாவல் துறைக்குப் புதியது. நாவலாசிரியை பிரமிளா பிரதீபன், காலி மாவட்டத்தின் இகல்கந்த என்னும் இடத்தினைப் பகைப்புலமாகக் கொண்டு, இந்நாவலை எழுதியுள்ளார். ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தின், ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலை ஆதாரமாகக் கொண்ட மக்களின் வாழ்வியலை இயன்றவரை, மிக யதார்த்தமாக இந்நாவல் சித்தரிக்கிறது. இகல்கந்தவின் கிராமியச் சூழல் அற்புதமாக நாவலில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. முள்தெங்கு அல்லது செம்பனைப் பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபடும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் வாழ்வியலின் ஒரு வெட்டுமுகத் தோற்றத்தை, நாவல் பளிச்சென்று காட்டுகின்றது. இலங்கையின் மண்வாசனை அல்லது பிரதேச நாவல் வரிசையில் கட்டுப்பொல் நாவலுக்கு ஒரு தனியிடம் உண்டு.

கட்டுப்பொல் என்று சிங்களத்தில் குறிப்பிடப்படும் மரம், தமிழில் முள்தெங்கு என்றும், செம்பனை எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. முள்தெங்கு அல்லது செம்பனைப் பயிர்ச்செய்கை, மலேசியாவில் இருந்து இலங்கையில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இன்றைய நிலையில் 10000 ஏக்கருக்கு மேலான நிலப்பரப்பில் இது பயிரிடப்படுகின்றது. இலங்கையில் இப்பயிர்ச்செய்கையின் விளைவாக, சில பிரதேசங்களில் நீர்ப்பற்றாக்குறைப் பிரச்சினைக்கு மக்கள் முகம் கொடுத்துள்ளனர். நமது நாட்டுக்கு இப்பயிர்ச்செய்கை அதிகளவு இலாபத்தை ஈட்டிக்கொடுத்தாலும், மக்களது தொழில்வாய்ப்பை இழக்கச் செய்கிறது. இப்பயிர்ச்செய்கை, நீர் ஊற்றுக்களை வற்றச் செய்தல், ஊடுபயிர்ச்செய்கையை நாசமடையச் செய்தல், சிறுநீரக

நோயாளரை அதிகரிக்கச் செய்தல் முதலான தீங்குகளை ஏற்படுத்துவதாகக் குறை கூறப்படுகிறது.

இந்நாவலுக்குக் கட்டுப்பாடு என்ற சிங்களப் பெயரை இட்டமைக்குப் பதிலாகத் தமிழ்ப் பெயரை வைத்திருக்கலாமே என்று நான் யோசித்தது உண்டு. ஆனால், தம் தமிழ் நாவலுக்குச் சிங்களப் பெயர் ஒன்றைத் தாம் வைக்க விரும்பியதாக நாவலாசிரியை நூல் வெளியீட்டு விழாவின்போது தெரிவித்தார்.

எந்த இலக்கியவாதியும் சமுதாயத்துக்கும், இலக்கியத்துக்கும் இடையிலான இடையறாத தொடர்பினைப் புரிந்து கொண்டு, தமது எழுத்தை வலுப்படுத்துவது, அவரது கடமையும், பொறுப்பும் ஆகும். எழுத்துக்கு ஒரு நோக்கம், குறிக்கோள், பயன் இருக்கவேண்டும். ஆனால், அவை நாவலின் கதையோட்டத்துக்கு ஊறு செய்வதாக அமையக்கூடாது. இலக்கியப் படைப்பில் கலைத்துவம் முழுமை பெற்றதாக விளங்கவேண்டும். படைப்பின் நோக்கமும், படைப்பும் நேர்த்தியுடன் இணைந்திருக்க வேண்டும்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பிரெஞ்சு நாவலாசிரியர் ஒருவரைப் பற்றி மார்க்ஸ் குறிப்பிடும்போது, “அனுபவம் பெற்ற அக்காலத்தைய வரலாற்றாசிரியர்கள், பொருளாதார அறிஞர்கள், புள்ளியியலாளர்கள் முதலிய அனைவரிடம் இருந்தும் அறிந்து கொண்டதை விட, அவரின் நாவலில் இருந்து அக்காலத்தைய பொருளாதார விபரங்கள் உட்பட்ட பிரெஞ்சு சமுதாய வரலாற்றை அதிகம் அறிந்து கொண்டேன்” என்று கூறுகின்றார். பிரமிளாவின் இந்நாவலும் அத்தகைய தகுதியைப் பெறுகின்றது. இகல்கந்த பிரதேசம் பற்றிய பல்வேறு ஆய்வுத் தகவல்களை விடவும், இந்த நாவலின் மூலமாக நாம் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய விடயங்கள் அநேகம் உள்ளன.

ஒரு சிறந்த நாவல் நல்லதொரு சமுதாய ஆவணமாகவும் விளங்கமுடியும் என்பதற்கு, இந்நாவல் பொருத்தமானதோர் உதாரணமாக விளங்குகிறது. ஒரு சமூகவியல் ஆய்வாளர் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பல தகவல்கள் கலைத்துவத்துடன் நாவலில் வெளிவந்துள்ளன.

இகல்கந்தவின் பாடசாலைச் சமூகம், அதன் இயல்பு வாழ்க்கை, மக்களின் மனோபாவங்கள், அவர்களின் நம்பிக்கைகள், பண்பாட்டு அம்சங்கள் போன்ற அனைத்தும் கலைமொழியில் நாவலில் பதிவு பெற்றுள்ளன. கோயில் திருவிழாவில் இடம்பெறும் குறிப்பெடுத்தல், பேய் ஓட்டுதல் நிகழ்வில் இடம்பெறும் பிதிலித்தட்டு முதலியவை பற்றிய செய்திகள் வாசகர்களுக்குப் புதிய அனுபவங்களைத் தருகின்றன. உடும்புகளின் வாழ்வியல் சூழல் பற்றிய தகவல்களையும் இந்நாவல் வாசகருக்குத் தருகின்றது.

நாவலில் கதையம்சத்துக்கு அடுத்ததாக முக்கியத்துவம் பெறுவது, பாத்திரவார்ப்பு. இந்நாவலின் பாத்திரவார்ப்பும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நாவலில் இடம்பெறும் வசந்தன், ஒரு முன்மாதிரிப் பாத்திரமாக அமைந்துள்ளான். மனிதநேயம், சமுதாய நோக்கு, எவருடனும் ஒத்துழைக்கும் இயல்பு, பாடசாலை முன்னேற்றத்தில் அக்கறை ஆகியனவற்றை ஒருங்கே கொண்ட ஒரு பாத்திரமாக அவன் படைக்கப்பட்டுள்ளான். வாழ்விழந்து, எதிர்காலம் பற்றிய பயவுணர்வுடன் வாழ்க்கையை ஓட்டும் சாரதாவுக்கு வாழ்வு கொடுத்த சிறந்த பாத்திரமாக வசந்தன் உருவாக்கப்பட்டுள்ளான்.

மாரியப்பன் - அமுதா காதலும் இகல்கந்த கிராமத்தின் இயல்புக்கு ஏற்ப, இயல்பாகக் காட்டப்படுகிறது. அமுதா துணிச்சல் மிக்க பெண் தொழிலாளியாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

பின்தங்கிய பாடசாலைகளில் இயல்பாக இடம் பெறக்கூடிய விடயங்களும் நஸ்ரினா ஆசிரியை மூலமாகக் காட்டப்படுகிறது. ஆரம்பத்தில் நஸ்ரினா தனியொரு ஆசிரியையாக இருந்துகொண்டு சகலவற்றையும் சமாளித்தவர். காலப்போக்கில் வசந்தன், பத்மா, திலகா ஆகியோர் வந்தபின், பாடசாலையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், முன்னேற்றங்களும் நாவலில் காட்டப்படுகின்றன.

பிள்ளை மடுவம் நடத்தும் பத்ரா மிஸ்ஸும் மறக்கமுடியாத ஒரு பாத்திரம். போராட்ட உணர்வு கொண்ட இளைஞர் பாத்திரங்களும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. பேரினவாத இயல்பு கொண்ட பாத்திரங்களும் நாவலில் உலாவுகின்றன. பேரினவாதிகள் மோசமானவர்கள் என்று தெரிந்தும், தமது சுயநலத்துக்காக அவர்களுக்குத் துணைபோகும் முத்துக்குமார், தருமலிங்கம் போன்ற பாத்திரங்களும் இடம்பெறுகின்றன.

பாடசாலையின் பெண்கள் விடுதியில், பெண்களின் உள்ளடைகளைக் களவாடுபவனும், பெண்பித்தனுமான ஒருவனைக் கண்டுபிடிப்பதில் திலகா செயற்படும் முறையும், அவளது முயற்சிகளும் நாவலின் கதையோட்டத்துக்கு உதவுகின்றன. கடைசியில் யார் அவன் என்று தெரிகிறது. பேயோட்டியின் உதவியாளன் கிச்சினன் தான் அவன்.

நாவலில் பாத்திரவார்ப்போடு தொடர்பான இன்னொரு விடயம், பாத்திர உரையாடல். அதனை நாவலாசிரியை கனகச்சிதமாகச் செய்து முடித்துள்ளார். அந்தந்தப் பாத்திரங்களின் இயல்புகளுக்கு ஏற்ப, அவை இயல்பாகப் பேசுகின்றன.

நாவலாசிரியை நாவலில் கையாளும் நடை கலைத்துவம் பொருந்தியது. ஏலவே தமது சிறுகதைகளிலும் இத்தகைய இலாவகமான நடையை அவர் கையாண்டுள்ளார். வாசகரை வாசிக்கத் தூண்டும் ஒரு நடையாக அது விளங்குகிறது. நாவலாசிரியை தமது நாவலை எத்தகைய சிரமமும் இன்றி, அனாயாசமாக எழுதிச் சென்றுள்ளார்.

அழகான, சிறந்த இந்நாவல் பலரையும் சென்றடைய வேண்டும். முக்கியமாக மலையக அரசியல்வாதிகளைச் சென்றடைய வேண்டும். இந்நாவலை அவர்கள் கைகளில் கொடுத்து, இகல்கந்த போன்ற பிரதேசங்களில் வாழும் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் மீதும் அக்கறை கொள்ளச் செய்யவேண்டும்.

இந்நாவலை, மலையகத்தின் சிறந்த நாவல்களுள் ஒன்றாக மட்டும் கொண்டால் போதாது. இலங்கையின் சிறந்த நாவல்களுள் ஒன்றாகவும் கொள்ளப்படல் வேண்டும். இத்தகைய சிறந்த நாவல் முயற்சியை மேற்கொண்ட பிரமிளா பிரதீபன், எமது பாராட்டுக்கு உரியவர் மட்டுமல்ல. எமது நன்றிக்கும் உரியவர்.

*****

பாரம்பரிய கலைகளைப் பேணி சமூகத்தின் அடையாளத்தை உறுதி செய்வோம்

துரைசாமி நடராஜா B.A. PGDE.,Dip.in spl Edu.

பாட இணைப்பாளர்,

வலயக் கல்விப் பணிமனை,

கொத்மலை.

மலையக மக்களின் பாரம்பரியக் கலைகள் பலவும் அருகிச் செல்லும் நிலைமை தொடர்பில் பலரும் தனது விசனப் பார்வையினைச் செலுத்தி வருகின்றனர். இந்நிலையானது ஒரு சமூகத்தின் அடையாளத்தினை மழுங்கடிக்கச் செய்கின்ற அபாயகரமான சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் என்றும் கருத்துக்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எனவே மலையக மக்கள் தமது கலை கலாசார பாரம்பரிய விழுமியங்களைப் பேணுவதன் ஊடாகத் தமது மகத்துவத்தை உலகறியச் செய்வதோடு பின்வரும் சந்ததிகள் அவற்றின் பெருமையை உணர்ந்து பின்பற்றுவதற்கும் வழி செய்தல் வேண்டும் என்று புத்திஜீவிகள் வலியுறுத்தி உள்ளனர்.

மலையகப் பெருந்தோட்டங்களுக்கும் மக்களுக்கும் ஒரு நீண்ட வரலாறு இருக்கிறது. தமிழக வரலாற்றின் முன்னைய கால கட்டங்களில் காணப்படாத அளவிற்கு 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இலட்சோப இலட்சத் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் தமிழகத்திற்கு மிக அண்மையிலுள்ள இலங்கையில் மட்டுமன்றி நூற்றுக்கணக்கான அல்லது ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள நாடுகளுக்கும் கொண்டு சென்று குடியமர்த்தப்பட்டு இருக்கின்றனர். இவ்வாறு தமிழகத் தொழிலாளர்கள் குடியமர்த்தப்பட்ட தீவுகள் மற்றும் நாடுகளும் வியட்நாம், அந்தமான், சமாத்திரா, சிங்கப்பூர், மலேசியா, பிரான்ஸ், கயானா, சென்ட் வின்சென்ட், தென் ஆப்பிரிக்கா, மொரீசியஸ் என்பனவும் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு குடியமர்த்தப்பட்ட மக்கள் பல்வேறு துன்ப துயரங்களுக்கும், கொடூரமான சுரண்டல்களுக்கும் உள்ளாகியிருந்ததை கலாநிதி க. அருணாசலம் தனது நூல் ஒன்றில் குறிப்பிட்டுக் காட்டி இருக்கின்றார்.

அரசியல், பொருளாதார, சமூக ரீதியாக அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டு முதலில் பிரித்தானிய, பிரான்சிய ஆட்சியாளர்களினாலும் பின்பு சுதேச ஆட்சியாளர்களினாலும் அந்த நாடுகளையும், தீவுகளையும் சேர்ந்த சுதேச இனத்தவர்களும் தொழிலாளர்கள் அல்லாத ஏனைய தமிழர்களினாலும், இந்தியர்களினாலும், வணிகர்கள், அதிகாரிகள், தோட்ட உத்தியோகத்தர்கள், பிற அலுவலர்களாலும் கொடூரமாக சுரண்டப்பட்டனர், சுரண்டப்படும் வருகின்றனர் என்று கவலை தெரிவிக்கப்படுகின்றது. இந்நிலையில் மலையகப் பகுதிகளில் குடியேறிய அல்லது குடியேற்றப்பட்ட தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் மிக அண்மைக் காலம் வரை சூழ்நிலை நிர்ப்பந்தம் காரணமாக இலங்கையில் காலங் காலமாக வாழ்ந்து வந்த சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்களிடமிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் அவர்களுடைய அலட்சியத்துக்கு ஆளானவர்களாக விளங்கியதாக புத்திஜீவிகள் வலியுறுத்துகின்றனர். எனினும் சமகால நிலையில் மலையக மக்களின் போக்குகள் மாற்றமடைந்து வருகின்றன. எழுச்சிப் பாதையை நோக்கி இம்மக்களின் பயணம் இப்போது தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

மலையக மக்கள் என்னதான் துன்ப துயரங்களையும், வேதனைகளையும் அனுபவித்து வந்த போதும் தமது கலை கலாசார பாரம்பரிய விழுமியங்களை இறுகப் பிடித்துக் கொண்டே முன்னேறிச் சென்றுள்ளனர் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒரு விடயமாக இருக்கின்றது. “நாட்டுப்புற புண்பாட்டியல் என்பது கிராமாந்திர மக்களின் அனுபவத்தின் பொக்கிஷம். மனிதனோடு

மனிதனை அது நேரடியாக மட்டும் அல்லாது இதயத்தோடு இதயத்தைப் பிணைத்து வைக்கிறது. அவர்களுடைய தனித்தன்மையைக் குறைக்காமல் ஒற்றுமையை வளர்க்கின்றது. இயற்கையோடு இயைந்து வாழும் சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்தமான அல்லது தனிப்பட்ட உணர்ச்சிகளை அது பிரதிபலிக்கிறது” என்கிறார் சங்கர் சென் குப்தா. நாட்டுப்புற மக்களின் கலைகளையும், இலக்கியங்களையும், நம்பிக்கைகளையும் பற்றிக் கற்பது, தெரிந்து கொள்வது என்பது மிகவும் ரசனைக்குரிய முக்கியத்துவம் மிக்க ஒரு விடயமாகும்.

தமிழகத்திலிருந்து இலங்கைக்கு வந்த எமது மூதாதையர்கள் கூடவே கலை கலாசார பாரம்பரியங்களையும் எடுத்து வந்து இருக்கிறார்கள். அவற்றைப் பேணிப் பாதுகாப்பதில் கூடுதலான ஈடுபாட்டினையும் அவர்கள் கொண்டிருக்கின்றார்கள். மனிதனது அனுபவ உணர்வு இரண்டு சக்திகளாக வெளிப்படுவதாகக் கூறுவார்கள். அதில் முதலாவது உற்பத்திக் கருவிகள். இரண்டாவது கலைவடிவங்கள். உற்பத்திக் கருவிகள் அவனது புறத்தே வகையான உணவு, பாதுகாப்பு, உடை, வீடு, நுகர் பண்டங்கள் ஆகியவற்றை ஆக்கி மேலும் படைக்க உதவுகின்றன. கலை வடிவங்கள் அவனது அக உணர்வுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து அவனது ஆக்க சக்திக்கு மேலும் உந்து சக்தியை அளிக்கின்றன. மனிதர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் இயல்பாகவே படைப்பாற்றல் என்பது காணப்படுகின்றது இது நிதர்சனமாகும். இதேவேளை கலாசாரத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பயனுள்ள விடயங்களைச் சமூகத்திற்குப் பெற்றுக் கொடுப்பது தான் கல்வி என்று கலாசாரத்தை முக்கியத்துவப்படுத்திக் கூறுவதனையும் நாம் விளங்கிக் கொள்ளல் வேண்டும். மலையக மக்களின் கலை கலாசார விழுமியங்கள், கிரியைகள் எனப் பலவும் பொருள் பொதிந்தனவாகவும் முக்கியத்துவம் மிக்கனவாகவும் விளங்குகின்றமையை யாவரும் நன்கறிவர்.

தப்பு, உடுக்கு, தாலாட்டு, தெம்மாங்கு, அம்மன் குலவை, நலுங்குப் பாடல்கள், ஒப்பாரி, உறுமி, காமன் கூத்து, பொன்னர் சங்கர், அர்ச்சுனன் தபசு எனப் பலவும் மலையக மக்களின் பாரம்பரிய சொத்துக்களாகும். உள்ளூந்தோறும் உவகைத் தரக்கூடிய விடயங்களாக இவைகள் விளங்குகின்றன.

காமன் கூத்து, பொன்னர் சங்கர், அர்ச்சுனன் தபசு போன்ற கூத்துகள் முன்பெல்லாம் பெரும்பாலான தோட்டங்களில் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாகச் சென்று இவற்றைக் கண்டு களித்து எம்மவர்களின் கூத்துகள் குறித்த ஈடுபாட்டினை வெளிப்படுத்தி இருக்கின்றனர். எனினும் இக்கூத்துகள் இப்போது ஒரு சில தோட்டங்களிலேயே இடம்பெற்று வருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இளைஞர்களின் நாட்டம் மேலைத்தேய கலாசாரத்தில் காணப்படுகின்றதே தவிர தனது உயிருக்கு நிகரான பாரம்பரியங்களில் இல்லை. இசைக்கருவிகளான தப்பு, உடுக்கு, உறுமி போன்றவை ஆங்காங்கே தப்பிப் பிழைத்து உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. தப்பின் ஊடாகப் பல்வேறு ஒலிகளையும் எழுப்ப முடியும். ஆற்றல் மிக்க கருவியாக தப்பு விளங்குகின்றது. வெள்ளையர்கள் கூட விரும்பி தப்பின் ஒலியை இரசித்து மகிழ்ந்திருக்கின்றனர். ஆனால் தப்பைத் தொடுவதே தப்பு என்று எம்மவர்கள் இதனை ஒதுக்கி வைத்திருப்பது வேதனையிலும் வேதனை ஆகும்.

போதாக்குறைக்கு தப்பு என்பது ஒரு சாதியினருக்கு மட்டுமே சொந்தமானது என்று கூறி மலையகம் முத்திரை குத்தி அடையாளப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றது. இது மடமையிலும் மடமை ஆகும். புனிதமான தப்பினைத் தொடுபவர்கள் அனைவரும் புனிதமானவர்களே. தப்பை எவரும் எந்த சாதியினரும் பயன்படுத்தலாம் அது தீண்டத்தகாத, ஒரு சாதியினருக்கு மட்டுமே குறித்து ஒதுக்கப்பட்ட கருவி அல்ல. செயல்கள்தான் நாம் எப்படிப்பட்டவர் என்பதனைத் தீர்மானிக்க வேண்டுமே தவிர மூட நம்பிக்கைகளோ அல்லது பாரம்பரிய பிழையான பின்பற்றல்களோ அல்ல என்பதனை மறந்து விடக்கூடாது.

மரண வீடுகளில் ஒப்பாரிப் பாடல்களை இப்போது கேட்க முடிவதில்லை. சம கால இளைஞர்கள் இதனை ஒரு கேவலமாகக் கருதுகின்றனர். இவர்கள் பாரம்பரியத்தின் பெருமையை உணராதவர்கள். தாயை நேசிக்கத் தெரியாதவர்கள். ஒப்பாரியின் உள்ளார்ந்த

பெருமைகளை உணராதவர்கள். எமது சமூகத்தை வெறுப்பவர்கள். இவர்கள் தம்மைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

அம்மன் குலவை திருவிழாக்காலங்களில் ஆங்காங்கே ஒரு சில தோட்டங்களில் பெண்களால் பாடப்பட்டு வருகின்றது. நாவை அசைத்து பெண்கள் குலவையிடும் அழகே தனி. இதுவும் காலப்போக்கில் மறைந்து போனாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. தெம்மாங்கு மற்றும் நலுங்கு பாடல்களும் இப்போது அழிவை நோக்கியே சென்று கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. மலையகப் பாரம்பரியக் கலைகளைப் பாதுகாத்து முன் செல்வதால் பல நன்மைகள் ஏற்படும். சமூகத்தின் அடையாளம் உறுதிப்படுத்தப்படும். இல்லையேல் நாம் முகவரி இழந்த மக்கள் ஆவோம்.

தொழில்நுட்பத் துறையின் விருத்தியானது பாரம்பரிய கலைகளின் ஈடுபாட்டில் அல்லது விருத்தியில் தாக்கத்தை செலுத்தி இருக்கிறது.

எனவே மலையக மக்கள் பாரம்பரியங்களை மழுங்கடிக்காது முறையாகப் பின்பற்றி உலகிற்கும் பின்வரும் சந்ததிக்கும் எமது மகத்துவத்தை உணர்த்துதல் வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்.

துரைசாமி நடராஜா

*****

மலையகத்தில் தற்போதைய சுகாதார நிலை

வைத்தியர் J.அருள்குமரன்

மாவட்ட ஆதார வைத்தியசாலை,

டிக்கோயா.

ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்தை எடுத்துக் காட்டும் முக்கியமான குறிகாட்டியாக விளங்குவது அந்நாட்டின் சுகாதார நிலையாகும். எமது நாட்டைப் பொறுத்தளவில் சுகாதார வசதிகள் திருப்திகரமானதாகக் காணப்பட்டாலும் இந்நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் பெரும் பங்காற்றும் எமது பெருந்தோட்ட மக்களுக்கான சுகாதார வசதிகள் எவ்வாறு காணப்படுகின்றது என்பதனை இத்தருணத்தில் சிந்திக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

முதலாவதாக எமது மக்களின் நடத்தையில் மாற்றங்களை ஆராய்வோமேயானால் கடந்த காலங்களில் அம்மை போன்ற தொற்று நோய்களைப் பற்றியும் உயர் குருதியழுக்கம், நீரிழிவு போன்ற தொற்றா நோய்கள் பற்றியும் எமது மக்களிடையே பெருமளவு விழிப்புணர்வு காணப்படாமையினால் அவர்கள் மத ரீதியான அல்லது நம்பிக்கை சார்ந்த வேறு விடயங்களை மேற்கொள்வதையே நோய்களைக் குணமாக்கும் உபாயமாகக் கருதினர். ஆனால் தற்போது எம் நாட்டில் காணப்படும் பொதுவான நோய்கள் தொடர்பாக அவர்கள் தமக்குள் விழிப்புணர்வுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு உரிய சிகிச்சைகளையும், அறிவுரைகளையும் பெற்றுக் கொள்வது வரவேற்கத்தக்கதாகவுள்ளது.

மேலும் கடந்த காலங்களில் தாய்மார்கள் பிரசவம் மேற்கொள்ளும் வரை சரியான மருத்துவ ஆலோசனைகளைப் பெறாமலும், உரிய நேரத்தில் விற்றமின் குளிசைகளை உட்கொள்ளாமலும், முறையாக ஸ்கேன் (Scan) செய்து கொள்ளாமலும் இருந்தனர். இதனால் எமது பெருந்தோட்டத்திலே குறிப்பாக நுவரெலியா மாவட்டத்திலே தாய் மரண வீதம், சிசு மரண வீதம் மற்றும் வீட்டிலேயே குழந்தைப் பிரசவித்தல் போன்றன பெருமளவில் இடம்பெற்ற போதும் தற்போதைய சீரான சுகாதார வசதிகள் மற்றும் மக்களின் விழிப்புணர்வு காரணமாக ஏனைய மாவட்டங்களுக்கு ஈடாக எமது சுகாதார குறிகாட்டிகள் பெருமளவு முன்னேற்றமடைந்திருப்பதை எமது நாட்டின் ஆண்டறிக்கைகள் ஈடிகாட்டுகின்றன.

அத்தோடு வினைத்திறனான தடுப்பூசித் திட்டம் எமது நாட்டின் எல்லா மாவட்டங்களையும் போல பெருந்தோட்டத்திலும் மேற்கொள்ளப்படுவதால் சிறார்களிடையே ஏற்படக்கூடிய பாரதூரமான நோய்கள் மற்றும் மந்த போசணையால் பாதிக்கப்படும் சிறார்களின் எண்ணிக்கையும் பெருமளவில் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு மந்தபோசணை தொடர்பான விழிப்புணர்வும் மக்களிடையே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

கடந்த காலங்களில் நுவரெலியா பொது வைத்தியசாலை, மற்றும் நாவலப்பிட்டி ஆதார வைத்தியசாலை என்பனவே எமது பெருந்தோட்ட மக்களுக்கான விசேட சிகிச்சைகளை வழங்கும் வைத்தியசாலைகளாகச் செயற்பட்டபோதும், இன்றைய காலகட்டத்தில் புதிய கட்டிடத் தொகுதிகளையும் உள்ளடக்கியதாக வளர்ச்சி அடைந்து வரும் டிக்கோயா மாவட்ட ஆதார வைத்தியசாலையானது வினைத்திறனான முறையில் குழந்தைப்பேறு, சிறார்களுக்கான விசேட சிகிச்சை, கண் மற்றும் காது தொடர்பான விசேட சிகிச்சை, சரும நோய் சிகிச்சை, மனநோய் சிகிச்சை, விசேட மருத்துவ சத்திர சிகிச்சைகளை எமது மக்களுக்கு வழங்குவதால் அவர்களின் தேவையற்ற அலைச்சல் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. அண்மைக் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவினாடாகவும் எமது மக்கள் பெரும் நன்மைகளைப் பெறக் கூடியதாக உள்ளன. அத்தோடு ஏறத்தாழ 5 வருடங்களுக்கு முன்னர் வெளி நோயாளர் பிரிவில் சிகிச்சை பெற்ற நோயாளர்களின் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 100 ஆகக் காணப்பட்டபோதும் தற்போது அவ்வெண்ணிக்கை 500 வரை உயர்ந்துள்ளதுடன், நாளொன்றுக்கு வைத்தியசாலையில் தங்கி சிகிச்சைப் பெறும் நோயாளர்களின் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 150 ஆக உயர்ந்துள்ளது. மருத்துவ கிளினிக் வரும் நோயாளர்களின் எண்ணிக்கை மாதாந்தம் 2000 ஆக உயர்ந்துள்ளது. மேலும் பொகவந்தலாவை, மஸ்கெலியா, அக்கரபத்தனை, டயகம, வட்டவளை, லிந்துலை, கொட்டகலை போன்ற மாவட்ட

வைத்தியசாலைகளிலும் அவற்றோடு இணைந்த சுகாதார வைத்திய அதிகாரி பிரிவுகளினூடாகவும், வெளி நோயாளர் பிரிவு மற்றும் அவற்றினூடாக முன்னெடுக்கப்படும் சாய்சாலைகளாலும் (கிளினிக்) மக்கள் பெரும் நன்மை அடையக்கூடியதாக உள்ளது. அண்மைக்காலமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொற்றா நோய்களை இனம் காணல் செயற்பாட்டினூடாக பாடசாலைகள், அலுவலகங்கள் மற்றும் ஏனைய வேலைத்தளங்களுக்கு மருத்துவர் அடங்கிய சுகாதார குழுவினர் விஜயம் செய்து தொற்றா நோய்களை இனம் கண்டு எதிர்காலத்தில் மக்கள் எவ்வாறு ஆரோக்கியமாக வாழலாம் என்பது தொடர்பான விழிப்புணர்வுகளையும் ஏற்படுத்தி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது.

எதிர்காலத்தில் இலங்கையின் ஏனைய மாவட்டங்களைப் போல எமது பெருந்தோட்டமும் சுகாதாரத்துறையில் மேன்மையடைய நாம் சிந்தித்துச் செயற்பட வேண்டிய விடயங்களும் நிறையவே உள்ளன. குறிப்பாக மலையகத்திலே சுகாதாரத் துறையிலே பணியாற்றும் பெரும்பாலான உத்தியோகத்தர்கள் வெளி மாவட்டங்களிலிருந்தே இங்கு சேவையாற்ற வருவதால், ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிகளில் அவர்கள் இடமாற்றம் பெற்றுச் செல்வது தவிர்க்க முடியாத விடயமாகக் காணப்படுகிறது. தற்போது பெருந்தோட்டத்திலிருந்து பல்கலைக்கழகம் செல்லும் எமது மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து காணப்படுவதால் அவர்கள் எதிர்காலத்தில் தமது கல்வி நடவடிக்கைகளைப் பூர்த்தி செய்து மீண்டும் எமது பிரதேசத்திற்குச் சேவையாற்ற வரும் பட்சத்தில் ஊழியர் பற்றாக்குறை காரணமாக பெருந்தோட்ட பிரதேசங்களில் ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புக்களையும், அவ்வப்போது தொலைத்தொடர்பு சாதனங்களினூடாக எமது மக்கள் முன்வைக்கும் சுகாதாரம் தொடர்பான குறைபாடுகளையும் நிவர்த்தி செய்யக்கூடியதாக இருக்கும்.

அத்தோடு பல தோட்டங்களை உள்ளடக்கியதாக மத்திய மருந்து சாலைகள் (Central Dispensary) மலையகத்தில் பல பிரதேசங்களில் நிறுவப்படுமாயின் எமது மக்களுக்கான தேவைகளை மேலும் வினைத்திறனான முறையில் முன்னெடுக்கக்கூடியதாக இருக்கும்.

இது மாத்திரமன்றி அரசு, மற்றும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களுக்கூடாக போதைப்பொருள் பாவனை தொடர்பான விழிப்புணர்வுகளை மக்களிடையே ஏற்படுத்தி அதனூடாக ஆரோக்கியமான எதிர்கால சந்ததியினரை உருவாக்குவதும் இன்றியமையாததாக உள்ளது. மேலும் எமது மக்கள் எமது பிரதேச சீர்கேடுகளை விமர்சிப்பதோடு மாத்திரமல்லாமல், தமக்கிடையே பொருத்தமான குழுக்களைத் திட்டமிட்டு அதனூடாகப் பொறுப்பான சுகாதார வைத்திய அதிகாரி, பொறுப்பு வாய்ந்த அரசியல் பிரமுகர்கள் மற்றும் பணிப்பாளர்களுக்கூடாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் பட்சத்தில் மேலும் வினைத்திறனான முறையில் எமது மக்கள் எதிர்காலத்தில் தமது சுகாதார தேவைகளைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பது நிதர்சனமான உண்மையாகும்.

*****

இலங்கையில் பல்கலைக்கழக அனுமதியில் புதிய செல்நெறிகளும் மலையகமும்

பேராசிரியர் தை. தனராஜ்
பீடாதிபதி / கல்விப்பீடம்
ஹொரைசன் பல்கலைக்கழகம்
மாலபே.

அறிமுகம்

மலையகக் கல்வியில் அண்மைக்காலமாகப் பல உடன்பாடான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இந்நாடு சுதந்திரம் அடைந்ததன் பின்னர் தேசிய ரீதியான கல்வி வளர்ச்சி மற்றும் நாட்டில் வாழும் சகோதர இனங்களின் கல்வி வளர்ச்சி ஆகியவற்றுடன் மலையகக் கல்வி வளர்ச்சியை ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது நாம் திருப்திப்பட்டுக் கொள்ள முடியாதெனினும் ஒப்பீட்டளவில் கடந்த மூன்று தசாப்த காலத்தில் மலையகக் கல்வியில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. குறிப்பாக 2017 ம் ஆண்டின் க.பொ.த உயர் தர பெறுபேறுகளின் அடிப்படையில் மலையகத்தில் இருந்து சுமார் 500 மாணவர்கள் தேசிய பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுமதி பெற உள்ளனர். வரலாற்றில் முதல் தடவையாக மலைய மாணவர்களின் பல்கலைக்கழக அனுமதி 1.5 வீதத்திற்கு மேற்படப் போகின்றது. பல்கலைக்கழக மாணவர் அனுமதியில் தனியார் பல்கலைக்கழகங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளும் வகையில் அரசாங்கத்தின் அனுமதிக்கொள்கை மாற்றமடைந்துள்ளது. இக் கொள்கைப் பற்றி விளக்கி அதனை எவ்வாறு மலையக மாணவர்களின் பல்கலைக்கழக அனுமதியை அதிகரித்துக்கொள்ள நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதைக் கூறி வைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். முதலில் இலங்கையின் பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் கட்டமைப்பு பற்றி விளங்கிக் கொள்வது நல்லது.

இலங்கையின் பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் கட்டமைப்பு

இலங்கையின் பல்கலைக்கழகக் கல்வி உயர் கல்வி அமைச்சு மற்றும் பல்கலைக்கழகங்கள் மானியங்கள் ஆணைக்குழு ஆகியவற்றின் ஆளுமை மற்றும் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. அதன் படி பின்வரும் 15 அரச பல்கலைக்கழகங்கள் உள்ளன.

01. கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்
02. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
03. ஸ்ரீ ஜெயவர்தனபுரப் பல்கலைக்கழகம்
04. களனிப் பல்கலைக்கழகம்
05. மொறுட்டுவப் பல்கலைக்கழகம்
06. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
07. றுகுணுப் பல்கலைக்கழகம்
08. கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
09. தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
10. ரஜரட்டைப் பல்கலைக்கழகம்
11. சப்ரகமுவப் பல்கலைக்கழகம்
12. வயம்பப் பல்கலைக்கழகம்
13. ஊவா வெல்லச பல்கலைக்கழகம்
14. கட்புல மற்றும் ஆற்றுகைக் கலைகள் பல்கலைக்கழகம்
15. இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம்

இவை தவிர கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம், களனிப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றின் கீழ் சில விசேட நிறுவனங்களும் இயங்குகின்றன. தவிர மருத்துவம், விவசாயம், முகாமைத்துவம் தொடர்பான பட்டப்பின் கல்வி நிறுவனங்களும் சில குறிப்பிடப்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களின் கீழ் இயங்குகின்றன. கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழ்

ஸ்ரீ பாலி வளாகமும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழ் வவுனியா வளாகமும், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழ் திருகோணமலை வளாகமும் இயங்குகின்றன.

ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டவாறு மேற்படி பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் அவற்றுடன் இணைந்த நிறுவனங்கள் யாவும் பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழுவின் கீழ் இயங்குகின்றன. இதைத்தவிர குறிப்பிட்ட அமைப்புகளின் கீழும் பட்டம் வழங்க அனுமதி பெற்ற நிறுவனங்கள் இயங்குகின்றன. அவை பின்வருமாறு :-

01. இலங்கைப் பிக்குகள் பல்கலைக்கழகம்.
02. இலங்கை பௌத்த பாலி பல்கலைக்கழகம்.
03. சேர் ஜோன் கொத்தலாவ பாதுகாப்புப் பல்கலைக்கழகம்.
04. இரத்மலானை தொழினுட்பவியல் பல்கலைக்கழகம்.
05. சமுத்திரப் பல்கலைக்கழகம்.
06. தேசிய கல்வி நிறுவகம்.

பல்கலைக்கழக அனுமதி

முன்னர் குறிப்பிட்ட 15 தேசிய பல்கலைக்கழகங்களுக்கு இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம் தவிர க.பொ.த உயர்தரப் பரீட்சையின் அடிப்படையிலேயே மாணவ தெரிவு நடைபெறுகிறது. 2017^{ஆம்} ஆண்டின் பெறுபேறுகளின் அடிப்படையில் சுமார் 160,000 மாணவர்கள் பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கான குறைந்த பட்சத் தகைமையைக் கொண்டிருப்பினும் சுமார் 30,000 மாணவர்கள் மட்டுமே மேற்படி 14 தேசிய பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுமதி பெற உள்ளனர். பல்கலைக்கழக அனுமதி இந்த நாட்டின் எவ்வளவு கடுமையானதாகவும் அதீதமான போட்டித் தன்மை நிறைந்ததாகவும் உள்ளது என்பதை மேலும் விளக்க வேண்டியதில்லை. கடந்த காலங்களில் பல்கலைக்கழக அனுமதியில் தரப்படுத்தல் மேற்கொள்ளப்பட்டமையும் அதனால் விருத்தி அடைந்த மாணவர்கள் குறிப்பாக வடபகுதி மாணவர்கள் எவ்வாறு தமது எதிர்ப்புணர்வை வெளிப்படுத்தினர் என்பதும் வரலாற்றில் பதியப்பட்டுள்ளன.

அரசு சாரா உயர் கல்வி நிலையங்கள் (Non - state Higher Education Institute)

சர்வதேசப் பாடசாலைகள் எனும் பேரில் கம்பனிச் சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டன. இன்று இவ்வாறான சர்வதேசப் பாடசாலைகள் சுமார் 250 உள்ளன. இப் பாடசாலைகளில் பயிலும் மாணவர்கள் தேசிய பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுமதி பெற முடியாத நிலையில் அவர்களது உயர் கல்வி தேவையை நிறைவு செய்வதற்காக வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களின் கிளைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தவிர வேறு பல்கலைக்கழக நிலையங்களும் தாபிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறான ஆங்கில மொழி மூலமான உயர் கல்வி நிலையங்களை கண்காணிப்பதற்கும் 1977^{ஆம்} ஆண்டு திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து ஆங்கில மொழிப் பாடசாலைகளை மேற்பார்வை செய்வதற்கு என உயர் கல்வி அமைச்சில் அரசு சாரா உயர் கல்வி நிறுவனங்களுக்கான தனிப்பிரிவு (Non State Higher Education Institute) அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இப் பிரிவானது மேற்பார்வை தவிர மேற்படி உயர் கல்வி நிலையங்களின் உள் நாட்டுப் பட்டப் படிப்புக் கற்கை நெறிகளுக்கு அனுமதியைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டுள்ளன. இவ்வாறான அரசுசாரா உயர் கல்வி நிறுவனங்கள் பின்வருமாறு.

1. Institute of Surveying and Mapping
2. Sri Lanka Institute of Information Technology
3. Sri Lanka Institute of Development Agency
4. National Institute of Development Agency
5. National Institute of Social Development
6. Aquinas College of Higher Studies
7. South Asian Institute of Technology and Medicine

8. National School of Business Management
9. Colombo Institute of National Engineering Campus
10. Institute of Chartered Accountants
11. Sanasa Campus
12. Horizon Campus
13. KAATSU International University
14. Nagananda Institute of Buddhist Studies
15. SLT Campus Ltd.
16. Sri Lanka Institute of Nano Technology Ltd.

மேற்படி உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் பல வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களின் பட்டங்களை வழங்குகின்றன. அதே நேரத்தில் உள்ளாட்டுப் பட்டத்தையும் வழங்குகின்றன. உதாரணமாக ஒரு நிறுவனம் மலேசியா, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளிலுள்ள சில பல்கலைக்கழகங்களின் பட்டங்களை வழங்குவதோடு, தனது சொந்த பட்டங்களையும் வழங்குகின்றது. இவை உயர் கல்வி அமைச்சு மற்றும் பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

அரசாங்கத்தின் புதிய பல்கலைக்கழக அனுமதிக்க கொள்கை

இலங்கை அரசாங்கமானது முதன்முறையாக 2015 இல் க.பொ.த உயர்தரப்பரீட்சை எழுதிய மாணவர்களின் அனுமதி தொடர்பாக ஒரு புதிய கொள்கையை வகுத்தது. இதன்படி 2015 இல் பரீட்சை எழுதி குறைந்தபட்சத் தகுதி பெற்றும் (3 பாடங்களில் சித்தி) அரசு பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுமதி பெறத் தவறிய மாணவர்கள் தமது தகுதிகளின் அடிப்படையில் பின்வரும் அரசு சாரா உயர் கல்வி நிலையங்களுக்கு அமைச்சின் ஊடாக விண்ணப்பிக்க முடியும்.

1. Sri Lanka Institute of Information Technology (SLIIT)
2. Horizon Campus
3. KAATSU International University (KIU)
4. National School of Business Management (NSBM)
5. Colombo Institute of National Engineering Campus (CINEC)
6. SLT Campus
7. Institute of Chartered Accountants
8. Sanasa Campus

மாணவர்களது விண்ணப்பங்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டு அவர்களது Z புள்ளி மற்றும் குறிப்பிட்ட உயர்கல்வி நிலையங்களில் குறிப்பிட்ட கற்கை நெறிக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இடவசதி அடிப்படையில் அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்படும்.

கட்டண மற்றும் நிதி வசதி

இவ்வாறு தெரிவு செய்யப்படும் மாணவர்கள் ஒருவருக்கு வருடாந்தம் இரண்டு லட்சம் வீதம் நான்கு வருடங்களுக்கு எட்டு இலட்சம் ரூபாய் அரசினால் உயர்கல்வி நிலையத்திற்கு வழங்கப்படும். இது தவிர ரூபாய் மூன்று இலட்சம் மாணவரது தனிப்பட்ட செலவுக்காக வருடாந்தம் 75,000 ரூபா வீதம் வழங்கப்படும். மாணவர் பட்டப்படிப்பை பூர்த்தி செய்து

ஐந்தாம் வருடத்தில் தொழில் ஒன்றை பெற்றுக் கொண்ட பின்னர் அடுத்த ஆறு வருடங்களில் மேற்படி 11 இலட்சம் ரூபாயை வட்டியில்லாமல் மாதாந்தம் செலுத்தி முடிக்க வேண்டும்.

மேற்படி கடன் வழங்கும் முறைமை இலங்கை வங்கியின் ஊடாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. இது ஒரு புத்தாக்கச் செயற்பாடாகும்.

அரசு பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுமதி பெறத் தவறிய மாணவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் புதிய அனுமதிக்கொள்கை ஒரு வரப்பிரசாதம் எனலாம். 2015 ஆம் ஆண்டு மேற்படி எட்டு உயர் கல்வி நிலையங்களிலும் சுமார் 300 மாணவர்களே அனுமதி பெற்றனர். எனினும் 2016 ஆம் ஆண்டில் க.பொ.த உயர்தர பரீட்சை எழுதிய மாணவர்கள் சுமார் 1600 பேர் மேற்படி எட்டு உயர்கல்வி நிலையங்களிலும் அனுமதி பெற்று தமது கல்வியைத் தொடர்கின்றனர்.

2017 ஆம் ஆண்டுக்கு பல்கலைக்கழகப் பிரவேசங்கள் தற்போது பூர்த்தி அடைந்துள்ள நிலையில் அடுத்து வரும் ஓரிரு மாதங்களில் உயர் கல்வி அமைச்சு மேற்படி அரசு சாரா உயர் கல்வி நிலையங்களில் அனுமதி பெறுதல் தொடர்பான ஏற்பாடுகளைத் தொடங்க உள்ளது. இம்முறை சுமார் மூவாயிரத்திற்கும் அதிகமான மாணவர்கள் மேற்படி அரசுசாரா உயர் கல்வி நிலையங்களில் அனுமதி பெறக்கூடும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மலையக மாணவர்களது அனுமதி

மேற்படி புதிய அனுமதிக்கொள்கை தொடர்பாக மலையகத்தில் மாணவர்களுக்கு மாத்திரமல்லாது ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள், பெற்றோர்கள் மற்றும் கல்வி அதிகாரிகளுக்குப் போதுமான விழிப்புணர்வு ஊட்ட வேண்டியது இன்றைய நிலையில் மிகவும் அவசியமானது. இக்கட்டுரையாளருக்குத் தெரிந்த மட்டில் மேற்படி எட்டு அரசு சாரா உயர் கல்வி நிலையங்களுக்கு 2016^{ஆம்} ஆண்டு பெறுபேற்றின் அடிப்படையில் ஒரு சில மாணவர்கள் மட்டுமே அனுமதி பெற்றனர். அவ்வாறு அனுமதி பெற்ற மாணவர் தங்குமிட வசதி இல்லாத காரணத்தினால் தனது பட்டப்படிப்பைக் கைவிட நேர்ந்தது.

மேற்படி அரசு சாரா உயர்கல்வி நிலையங்களில் மாணவர்களின் அனுமதியை அதிகரிப்பதற்குப் பின்வரும் விடயங்களில் அவதானம் செலுத்தப்பட வேண்டும்

1. மலையக நகரங்களில் இவ்விடயம் தொடர்பான விழிப்புணர்வு செயலமர்வுகளை நடத்துதல், கல்வி அதிகாரிகள், அதிபர்கள் மற்றும் தொண்டு நிறுவனங்கள் இதற்கான செயற்பாடுகளைச் செய்யலாம்.
2. மேற்படி அரசு சாரா கல்வி நிலையங்கள் கொழும்பிலும் அதனை அண்டிய பிரதேசங்களிலும் உள்ளன. இங்கு நான்கு ஆண்டுகள் தங்கிப் படிப்பதற்கு அரசாங்கம்

தருகின்ற மூன்று இலட்ச ரூபாய் போதுமானதல்ல. எனவே வசதி குறைந்த மாணவர்களுக்குத் தொண்டு நிறுவனங்கள், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கங்கள், பழையமாணவர் சங்கங்கள் பொருளாதார வசதியை வழங்க வேண்டும்.

3. கோயில்கள் மற்றும் தர்ம ஸ்தாபனங்கள் தமது பகுதியிலுள்ள தமது மாணவர்களுக்கு உதவலாம்.
4. வெளிநாடுகளுக்கு இன்று பல மலையக மக்கள் அமைப்புக்கள் செயற்படுகின்றன, இவைகளும் இவ்விடயத்தில் கவனம் செலுத்தலாம்.

முடிவுரை

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டவாறு மலையகத்திலிருந்து அரசாங்கப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுமதி பெறும் மாணவர்களின் தொகை அதிகரித்து வருகிறது. எனினும் எமது சமூகத்தின் சனத் தொகையுடன் ஒப்பிடும் போது இது மிகவும் குறைவாகும். ஓராண்டில் சுமார் இரண்டாயிரம் மலையக மாணவர்கள் அரச பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுமதி பெற்றால் மாத்திரமே நாம் மகிழ்ச்சி கொள்வதில் நியாயம் உள்ளது. இதற்கு புறம்பாக அரசு சாரா உயர்கல்வி நிலையங்களில் மாணவர் அனுமதியிலும், மலையக மக்கள் தமக்குரிய பங்கினைப் பெறுதல் வேண்டும். பொருளாதார வசதிகள் இல்லாத காரணத்தினால் திறமையுள்ள மலையக மாணவர்கள் தமது பல்கலைக்கழகக் கல்வியை இழந்துவிடுவதை மலையக மக்கள் அனுமதிக்கலாகாது. வருடாந்தம் அரசு மற்றும் அரசு சாரா பல்கலைக்கழகங்களில் மலையக மாணவர்கள் நியாயமான அளவில் அனுமதி பெறுவதை உறுதிபடுத்தவேண்டிய வரலாற்றுக் கடமையும், பொறுப்பும் மலையகக் கல்வியில் ஆர்வம் கொண்டோருக்கு இன்று ஏற்பட்டுள்ளது என்பது இக்கட்டுரையாளரது பணிவான அபிப்பிராயமாகும்.

*****

மொழித் தொடர்பாடலில் அர்த்தம், அமைப்பு, மற்றும் வெளிப்பாடு – புதிய விளக்கமுறைகளின் தேவைகள்

மார்க்கண்டன் ரூபவதனன்

முதுநிலை விரிவுரையாளர்

ஊவா வெல்லஸ்ஸப் பல்கலைக்கழகம்

பதுளை, இலங்கை.

உலகளாவியரீதியில் மனிதர் தமது தொடர்பாடல் தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்தி வருகிற மொழிகள் குறித்தான ஆய்வுகள் நெடுங்காலமாக அவ்வவ் மொழிகளில் நடைபெற்ற வண்ணம் உள்ளன. இருபதாம் நூற்றாண்டில் அம்மொழி குறித்த ஆய்வுகள் இதர விடயதானங்கள் போலத் தனிப்பெரும் அறிவியல் துறையாக வளர்ச்சியடைந்திருந்தன. இருபதாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் உலகளாவியரீதியில் மொழிகள் குறித்து நடைபெற்ற ஆய்வுகள் – தனிமொழிகளின் இலக்கணம், மொழிகள் குறித்த ஒப்பீட்டு, விபரண இலக்கணம் – வெறுமனே மொழி பற்றிய ஆய்வாக அன்றி, அனைத்து பிற துறைகளுடனும் மொழிக்குரிய தொடர்புகளை உய்த்தறிமூலமும் தொகுத்தறிமூலமும் பரிசோதனைகள் மேற்கொண்டு, மொழி பற்றிய பார்வை அகற்சியுற்று, இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் மொழியியல் என்னும் தனித்துவத் துறையாக நிலைபெற்றது.

மொழியின் பண்புக்கூறுகளின் உள்வாரி அமைப்பு, பண்புக்கூறுகளுக்கிடையிலான அமைப்பு, பண்புக்கூறுகளுக்கிடையிலான உறவு, பண்புக்கூறுகளின் செயற்பாடு(கள்), மொழிக்கும் சமூகத்துக்கும், மொழிக்கும் சூழமைவுக்கும், மொழிக்கும் தனிமனித ஆற்றலுக்கும் (சிந்தனை, நடத்தை, உள்பாங்கு) இடையிலான தொடர்புகள் முதலியவற்றின் அடிப்படைகளில் மொழி பற்றிய ஆய்வின் நோக்குகள், போக்குகள் மொழியியலாளர்களிடையே உடன்பாடுகளையும் வேறுபாடுகளையும் தோற்றுவித்தன. மொழியியல் வளர்ந்துகொண்டிருந்தது.

கணினியின் வருகையானது மொழி பற்றிய எண்ணக்கருக்களில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. கணினியின் மையச் செயலாக்கத்திற்கு (Central Processing) அடிப்படையாக உள்ள கணினி மொழி (Computer Language) – நிரலாக்க மொழிப் (Programming Language) பயன்பாட்டினைத் தொடர்ந்து இதுவரை மனிதனின் தொடர்பாடல் தேவையினைப் பூர்த்திசெய்துவந்த “மொழி”யைக் குறிப்பதற்கு அடைமொழிகள் பயன்படுத்தப்படலாகிற்று. இயற்கை மொழி (Natural Language), வழக்கு மொழி (Ordinary Language), மனித மொழி (Human Language) முதலியவை பொதுமக்கள் அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்தும் மொழிகளையும் செயற்கை மொழி (Artificial Language), கணினி மொழி (Computer Language), இயந்திர மொழி (Machine Language) முதலியவை கணினியை இயக்கும் மொழிகளையும் குறிக்கப் பயன்படலாகின. இவ்வாறு இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் பயன்பாட்டில் உள்ள மொழிகளை அடிப்படையில் இரு பிரிவாகப் பிரித்து நோக்குகிறது, தற்கால எண்ணிம உலகு. கணினியில் பயன்படுத்தப்படும் மொழிகள் – நிரலாக்க மொழிகள் அதன் தேவைகளுக்கேற்ப அதிகரித்துச்செல்கின்றன. இயற்கை மொழிகளைக் கணினியில் கொண்டுவரவும் இந்நிரலாக்க மொழிகளே உதவிபுரிகின்றன.

இயற்கை மொழிகள் பற்றிய ஆய்வுகள் கணினியின் துணைகொண்டு பல்பரிமாணம் அடைந்துள்ளன. மொழியின் அலகுகளான ஒலி, ஒலியன், உருபன், சொல், தொடர், வாக்கியம் மற்றும் பந்தி பற்றிய பகுப்பாய்வுகள் கணினியின் துணைகொண்டு நடைபெறுகின்றன. இவ்வாறு கணினி வழி நடைபெறும் மொழி ஆய்வுகள் ‘கணினி

மொழியியல்' எனும் உப பிரிவாகவும் மொழியியலுக்குள் அடக்கப்பட்டன. அதிவேகமாக வளர்ந்துவரும் மொழியியலில் உப பிரிவாக அது வலம்வருகிறது.

நிரலாக்க மொழிகள் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ள இயற்கை மொழிச் செயலாக்கம் (Natural Language Processing) இயந்திர மொழிபெயர்ப்பு, இயந்திர மொழிபெயர்ப்பு அலசல்கள், சொந்தேட்டம், மொழிக்கல்வி என மனித மொழிப் பயன்பாட்டுத் தளங்களுக்கான அதிநவீன தேவைகளைப் பூர்த்தியாக்குகின்றது. இயற்கை மொழிச் செயலாக்கம் ஆனது ஒலி அடையாளப்படுத்துகை (Sound Identification) மற்றும் படிமச் செயலாக்கம் (Image Processing) ஆகியவற்றைத் தாண்டித் தற்போது சலனப்படச் செயலாக்கத்துடனும் (Video Processing) இணைந்து மொழிபெயர்ப்பு, உரையாடல், கற்றல் கற்பித்தல் வேலைகளைச் செய்கிறது. இவற்றுக்கும் மேலாக இயற்கை மொழிச் செயலாக்கமானது செயற்கைமுறைப் புத்திஜீவிகளை உருவாக்குவதிலும் பங்காற்றிக்கொண்டிருக்கிறது.

இவை அனைத்திற்கும் அடிப்படையாக அமைவன இற்றை வரையும் நடைபெற்றுவருகின்ற மொழியியல் ஆய்வுகளுக்கு அடிப்படையாகவிருந்த கோட்பாடுகள் எனின் மிகையாகாது. மொழிக்கூறுகளின் அமைப்பு, ஒழுங்கு, விதி (Structure, Form, Order, Rule) மொழிக்கூறுகளின் செயற்பாடு, அமைப்பு (Function, Structure) மொழிக்கூறுகளின் அளவை, அடுக்குநிலை (Scale, Stratification) மொழிக்கூறுகளின் ஒழுங்குமுறைச் செயற்பாடு, விருப்புகள், உறவு (Systemic functions, Options, Relations) மொழிக்கூறுகள் தனித்து அல்லது ஏனைய மொழிக்கூறுகளுடன் சேர்ந்து வெளிப்படுத்தும் கருத்து(க்கள்) மொழிகளின் இலக்கணங்கள் அவ்விலக்கணங்களின் இலக்கணத்துவம் (Grammaticality), செயற்பாட்டுத்துவம் (Functionality), ஒழுங்குமுறை (System), வகைப்பாடு (Categorization), பாகுபாடு (Classification), பொதுமைத்துவம் (Universality) முதலியவை குறித்த தத்தமது நோக்குகளை ஒழுங்குமுறையாக விளக்குவனவாக அக்கோட்பாடுகள் அமைந்திருக்கின்றன.

இவ்வாறு காலாகாலமாக வழக்கத்திலிருந்த மொழிப் பயன்பாடுகள் பற்றியதான ஆய்வுகளுக்கு அடிப்படையாகக் கோட்பாடுகள் தேவைப்பட்டமை போல, பல்நிலைப்பட்ட தற்காலத் தகவல் தொடர்பாடல் யுகத்தில் நிகழும் பல்வெளிப்படுத்துகை (Multimodality) சார் தகவல் பரிமாற்றங்களில் இயற்கை மொழியோடு கலந்து அல்லது தனித்துப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற கருத்துக்குறிகள் (Semiosis) குறித்து ஆய்வுகள் மேற்கொள்வதற்கான மொழியியல் கோட்பாடுகளும் தேவைப்படுகின்றன.

அந்தவகையில் தகவல் யுகச் சமூகத்தில் பயன்பாட்டிலுள்ள கருத்துக்குறிகள் குறிப்பிடத்தக்க ஒழுங்குமுறைகளில் கருத்துள்ள தகவல்களைப் பரிமாற்றுக்கின்றன. அதற்காகக் கருத்துக்குறிகளின் செயற்பாடுகள் (Functions), அவற்றின் கருத்து வெளிப்பாட்டிற்கான உள்ளாற்றல்கள் (Potentials), பங்கேற்கும் உறுப்புகளின் உள்ளமைவுகள் (Configurations), அவ் உள்ளமைவுகளின் மெய்காணல்கள் (Realizations), மெய்காணல்களின் வெளிப்பாடுகள் (Expression) என்பன தமக்குள் தாம் உள்ளிணைவு கொண்டு அடுக்குநிலை மற்றும் கிடைநிலை உறவுகளினூடாகத் தம்மைப் பயன்படுத்துவோரின் நோக்கம் நிறைவேற உதவிபுரிகின்றன.

இத்தகைய ஒரு தொடர்பாடல் செயற்பாங்கு முழுமைபெறுவதற்கோ தொடர்ந்துசெல்வதற்கோ அக, புறக் காரணிகள் தாக்கஞ் செலுத்துகின்றன என்பதையும் கருத்தில்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. தனிமனிதரின் உடல்-உள நிலை, தொடர்பாடல் முறை, ஊடகம், கிடைக்கக்கூடிய கருத்துக்குறிகள், சந்தர்ப்பம், சூழமைவு, பங்குபற்றுவோர், விடயம் முதலியன தொடர்பாடலை வினைத்திறன் மிக்கதாக, பெறுமதியுடையதாக ஆக்குகின்றன. இவ்வாறு பல்வேறு காரணிகளால் எட்டப்படுகிற ஒரு தொடர்பாடல் நிகழ்வைக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் பல்வேறு கோணங்களிலே சரியான தடத்திலே ஆராயவேண்டியதும் பொறுப்புவாய்ந்த கடமையாகும்.

உணர் நிலை ஊற்றில் மலையகப் பெண் கவிகள்

ஆர். மகேஸ்வரன்

முதுநிலைமாணி நூலக தகவல் தொழில்நுட்பம்

பதில் நூலகர்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்

உலகில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் வரலாற்றில், இலங்கைக்குப் புலம்பெயர்ந்த இந்தியத் தமிழர்கள் முக்கிய இடம் பெறுகிறார்கள். இலங்கைக்கு புலம்பெயர்ந்த இந்தியத் தமிழர்களை இந்தியா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளின் காலனித்துவ காலத்துக்கு முன் புலம்பெயர்ந்த இந்தியத் தமிழர்கள் எனவும், காலனித்துவ காலத்தில் புலம்பெயர்ந்த இந்தியத் தமிழர்கள் எனவும் பிரித்து ஆராயலாம். ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்காலத்தில் இந்தியத்தமிழர்கள் இலங்கைக்கு தொழிலுக்காகக் கூட்டி வரப்பட்டனர் அல்லது புலம்பெயர்ந்தனர். பாதையமைக்க, பாலங்களமைக்க, குளங்களமைக்க, புகையிரதப் பாதைகளமைக்க மற்றும் பெருந்தோட்டத்துறைக்கும் இவர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டனர்.

இக்காலத்தில் இந்தியாவில், தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்ட பஞ்சம், வறுமை, பட்டினி, நிலவுடைமையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், அடிமை வாழ்க்கை, வாடகை, ரயத்து வாறிமுறை என்று கூறப்படும் ஒரு கிராமத்தினை அல்லது நிலப்பரப்பினை அரசாங்கத்திற்கு நிலவரி செலுத்தி பெற்றுக்கொண்ட மிராசுதாரின் ஆதிக்கத்திலிருந்து நிலத்திற்கான அடிமைகள் முறை, சாதிக்கொடுமை, 1677ல் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தியபருத்திக்கான சுங்கவரி, 1696ல் கொண்டு வரப்பட்ட பட்டுக்கான சுங்கவரி, விவசாயத்தில் ஏற்பட்ட தேக்கம், பணமின்மை, நிலவரி, கடன் பத்திரத்தால் காணி இல்லாமை ஆகிய பொருளாதார காரணங்களால் அடிமைகளாக நீண்ட காலங்களாக நடத்தப்பட்டமையும், கங்காணிகளின் தூண்டுதல்கள் போன்ற காரணிகளும் மக்கள் புலம்பெயர்வதற்கு காரணமாயின. மறுபுறம் இலங்கையில் மலையகத்தில் தேங்காயும் மாசியும் நிறைந்திருப்பதாகவும் சுபீட்சமான வாழ்வு பற்றியும் ஆங்கிலேயர் தமிழர்கள் மூலமே பிரசாரம் செய்து ஒப்பந்தமுறையிலும், சிலர் கங்காணிகளினாலும், சிலர் துண்டுமுறை மூலமும் கூலிகளாக இலங்கைக்குக் கூட்டிவரப்பட்டனர். 1802-1812, 1865-1888 காலப்பகுதியில் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட பஞ்சம் இவர்களை பல நாடுகளுக்கும் புலம்பெயர்ந்து செல்லும் சூழலை ஏற்படுத்தியது. இலங்கை ஆளுநர் நோத் காலத்தில் (1798-1802) 30,000 பவுன் செலவில் இந்தியத்தொழிலாளர்களை இலங்கைக்கு கூட்டிவர தொடங்கியுள்ளனர். இவர்களே “பயினியர் ரோட் கோப்ஸ்” என அழைக்கப்பட்டனர். 1818 இல் இலங்கையில் ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான கிளர்ச்சியை அடக்குவதற்காக 5000 தென்னிந்தியர் கொண்டுவரப்பட்டனர், அவர்களே பாலங்கள், ரயில் பாதைகள் ஆகியன அமைத்தனர். இலங்கையில் கம்பளை, பேராதனை, களுத்துறை, கட்டுகஸ்தோட்டை பாலங்களை இவர்களே கட்டினார்கள்.

ஆய்வின் பிரச்சனைகள்

ஈழத்து கவிதைகள், ஈழத்து மலையகக் கவிதைகள் என்பன பல்வேறு தளங்களில் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டு வெளிகொண்டு வரப்பட்டபோதும் ஈழத்துப் பெண் கவிஞர்கள் மற்றும் மலையகப் பெண் கவிஞர்கள் பற்றி முழுமையான ஆய்வுகள் இதுவரை இல்லாமை பெரும் குறைபாடாகும். ஈழத்து கவிதை வரலாற்றினை நோக்கும் போது வடக்கு கிழக்கு பிதேசங்களின் கவிஞர்களை மனதில் கொண்டே கவிதை ஆய்வு முயற்சிகள் பெரும்பாலும் இடம்பெற்றுள்ளன. இத்தகைய நிலைமைக்கு ஈழத்தில் பிரதேச ரீதியான அசமந்த நிலையும் வாழ்வியல் அனுபவ முரண்பாடுகளும் காரணமாக அமைந்துள்ளன. பெண் கவிஞர்களின் குறைவா, கவிதைகளின் தரக்குறைவா, வாழ்க்கை போராட்டம், ஏழ்மை காரணமாக இவை தொகுதிகளாக வெளியிடப்படாமையா ஆய்வுகளிலிருந்து விடுபட்டதற்குக் காரணம் எனத் தெரியவில்லை.

குறிப்பாக மலையகக் கவிஞர்களைக் குறிப்பிட்ட க. அருணாசலத்தின் "மலையகத் தமிழ் இலக்கியம்" பெண் கவிஞர்கள் பற்றி ஆராயாமல் விட்டமை வருத்தத்துக் குரியது. சிலோன் விஜேயேந்திராவின் (1994) இருபதாம் நூற்றாண்டின் தலை சிறந்த கவிஞர்களும், கவிதைகளும் என்ற நூலிலும் மலையகப் பெண் கவிஞர்கள் இடம்பெறவில்லை. 20ம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள் என்ற ஸ்ரீ பிரசாந்தனின் தொகுப்பிலும் (2006) மலையக பெண் கவிஞர்கள் எவரும் இடம்பெறவில்லை.

ஈழத்தமிழ் கவிதைக் களஞ்சியத்தில் பெண் கவிஞர்களில் மலையகப் பெண் கவிதைகள் இடம்பெறவில்லை. குறிஞ்சிப் பூ மலையகக் கவிதைத் தொகுதி (1965) தொகுப்பாசிரியர் ஈழக்குமார் கண்டி கவிதா நிலையம் வெளியிட்ட, குன்றத்துக் குமுறல் - மலையக கவிதைத் தொகுதி (1993) ஆகியவற்றில் பெண் கவிஞர் இடம்பெறவில்லை. மலையகம் வளர்த்த கவிதை (2002) என்ற நூலிலும் மீனாட்சி அம்மாள் தவிர பெண் கவிஞர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை.

தமிழ் இனி (2010) இருபதாம் நூற்றாண்டு உலகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் மலையகக் கவிதைகளோ மலையகப் பெண் கவிஞர்களோ குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே ஆய்வு நூல்களில் மலையக பெண் கவிஞர்களைப் பற்றி ஆய்வுகள் இடம்பெறாமையால் இவ் ஆய்வில் ஆய்வுப் பிரச்சினையாக கொண்டு அவை இவ் ஆய்வில் தேடிப் பதியப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வின் நோக்கம்

இலங்கை மலையகப் பெண் கவிஞர்களின் சில கவிதைகளையும், வெளிகாட்டுவதும், ஆவணப்படுத்தி பதிவு செய்வதுமே இவ் ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வு எல்லை

மலையக கவிஞர்கள் பற்றிய ஆய்வு எழுபதுகளில் முகிழ்ந்த போதும் மலையக பெண் கவிஞர்கள் ஆய்வுகளில் இடம்பெறாமை கவலைக்குரிய விடயமாகும். இலங்கையில் மலையகத் தமிழர் எனப்படுவோர் மூன்று பிரிவுகளில் வெவ்வேறு தளங்களினூடாக நோக்கப்பட வேண்டும்.

ஆய்வுமுறை

தேசிய சுவடிகள் திணைக்கள நூல்பட்டியல், நூல் தேட்டம் ஆகியவற்றின் மூலம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள மலையகப் பெண் கவிஞர்களின் நூல்களைத் தெரிந்து வெளிக்காட்டுவதும் இவ் ஆய்வில் ஆவணப்படுத்தி பதிவு செய்வதும், இதுவரை வெளியான பிரபல்யமான சஞ்சிகைகள் மலர்கள் ஆகியவற்றில் எழுதிய மலையக பெண் கவிதைகளைத் தெரிந்து ஆவணப்படுத்தி பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதோடு, ஆராயப்பட்டுள்ளனர்.

ஆய்வில் கண்டறிந்தவை

மலையகப் பெண் கவிஞர் வரலாற்றில் முதன்மையானவராகக் குறிப்பிடப்படுபவர் மீனாட்சி அம்மையார் ஆவார். தஞ்சையைச் சேர்ந்த கோ. நடேசய்யர் மலையகத் தொழிலாளர்களுக்காக 1920-1947 வரை பாடுபட்டவர். பத்திரிகை நடத்தியவர். அவருக்கு துணையாக நின்றவர் துணைவியார் மீனாட்சி அம்மையார். நடேசய்யர் மக்களை விழிப்புணரச் செய்து சட்டமன்றம் சென்றவர். தேசநேசன், தேசபக்தன் தொழிலாளி, தோட்டத் தொழிலாளி, வீரன், சுதந்திரன் போன்ற பத்திரிகைகளை நடாத்தியவர். இவற்றுடன் இணைந்து மீனாட்சி அம்மையார் அறியாமை, தாழ்வுற்றுள்ளமை, வறுமை தொழிலாளர்களின் இன்னல்கள், விடுதலை, அடிமைநிலை, சுரண்டல், ஏக்கம், தாய்மை நிலை, பிள்ளைப் பருவம், பெண்களின் கற்பு சூறையாடியமை, தெய்வப்பாடல்கள், (அம்மன் பாடல்கள்) காமம், கட்டாயக் காமம், கொடுமை, ஆணாதிக்கவாதம், சாதிக்கொடுமை, மதுவின் தீமை, தேசியம், தொழிலாளர் வாழ்க்கை, சூழல் தாக்கம் போன்ற பொருள்களில் கவிதைகளை இயற்றியுள்ளார்.

சிவபாக்கியம் குமாரவேல்- கண்டி கொட்டகங்க, பூரணி, நயீமா ஏ. பஷீர், திலகா - பழனிவேல், புசல்லாவ இஸ்மாலிகா, சரஸ்வதி, அக்னஸ் சவரிமுத்து, மகேஸ்வரி, பிரமிளா, நாகபூசணி, கருப்பையா, மாத்தளை பாலரஞ்சினி, பதுளை பிரியா, ஸ்ரீ தேவிப்பிரியா, இராஜலட்சுமி குமாரவேல், எஸ். விஜயா, சரண்யா, கலைமகள், செல்வி அரபா உம்மா (இஸ்லாமியச் செல்வி) நளினி, நிமலா, தெ.மீனாம்பிகை, மாவனெல்ல ஜனனி, யோகேஸ்வாரி கிருஷ்ணசாமி, கெங்கல்ல எஸ். அமராவதி, மணிமேகாதேவி செல்லதுரை, புவனேஸ்வாரி பன்னீர் செல்வம், சிவமலர், சின்னசாமி சுபத்திரா தேவி, ஆ. புனிதகலா, தலவாக்கலை சி. சி. சாரதாம்மா, கொட்டகலை விஜயபாரதி, அட்டன் "பாலரஞ்சனி, பண்டாரவளை சாந்தி மோகன், ரூபராணி ஜோசப், விஜிதா, கெலாபொக்க அருள்ஜோதி சேவகன், புசல்லாவ, செல்வி சி. தலபதி, எவல்கொல த.வி, நாவலப்பிட்டிய ம. பரிமளா, பிரண்டா இரா. பரிமளா, பதுளை பூனாகலை நித்தய ஜோதி, பொகவந்தலாவ ஈஸ்வரி, கல்பீல அன்னபூரணி கதிர்வேல், கலைநிலா சாதிகன், ஸ்ரீ தேவிப்பிரியா மற்றும் மலையக முஸ்லிம் பெண் கவிஞர்களான செல்வி ரஸ்னா, மரினா இல்யாஸ், றசீனா கம்பளை, பஸ்மினா, லநீனா ஹக், மஸ்தா புண்ணியாமீன், ரிஹானா ரஹீட், மரீனா இல்யாஸ், பேராதனை சர்புனிஸா ஹசன்,

அக்குரணை என். எம். ரினோஷா, சுமைரா அன்வர், றிஹாஸா றியாஸ், ஆகியோரது கவிதைகள் தனித் தொகுப்புகளாகவும், கவிதைத் தொகுப்புகளில் உதிரிகளாகவும், வேறு சஞ்சிகைகளிலும் தமது கவிதைகளை பதிவாக்கியுள்ளனர். இதில் உட்போவல - அரபா உம்மா - இஸ்லாமிய செல்வி, யூ.எல். செல்வி, அரபா உதுமான், அரபா மன்கூர் ஆகிய பெயர்களில் எழுதியுள்ளார். கண்டி சுதாகும்பொல ஸாஹிரா நாஸிர், சித்தி ஸாஹிரா, ஹசன் பரீட் ஆகிய பெயர்களில் எழுதி வருகிறார். சிவபாக்கியம் குமாரவேல், கல்பீல பூரணி ஆகியோர் மலை முரசுவில் பல கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர்

கவிதை வரலாற்றினை நோக்கின் மலையகத்தில் பிரதேச வாரியாக தோன்றிய இலக்கிய வட்டங்கள், மாத்தளை இலக்கிய வட்டம், கண்டி இலக்கிய வட்டம் போன்றன பெண் கவிஞர்களை வளர்த்துவிட்டதில் முக்கிய பங்கினை வழங்கியுள்ளன. தேசிய பத்திரிகைகளான வீரகேசரி, தினகரன், சிந்தாமணி, தினக்குரல், போன்ற பத்திரிகைகளில் தோட்ட வட்டாரம், தோட்ட மஞ்சரி, குறிஞ்சிக்குரல், குறிஞ்சிப் பரல்கள், குன்றின் குறல், மலையகம், மலையகப்பகுதி, மலையக மக்கள் மன்றம், மலைநாடு, எங்கள் மலைநாடு போன்ற பகுதிகளில் அவ்வப்போது பெண்களின் கவிதைகள் வெளிவரத் தொடங்கின.

பாரதி, மலை முரசு, செய்தி, கலைக்குயில், மலைக்குருவி, ஆக்கம், விடிவு, ப்ரியா நிலா, கலைமகள், தோழன், மலைமுரசு, குன்றிக்குறல், தீர்த்தக்கரை (மாதர்பகுதி) கொழுந்து, நந்தலாலா, மல்லிகை, ஆசிரியர் கலாசாலை மலர்கள், யதன்னசட் (மலையருவி) கல்வியியல் கல்லூரி மலர்கள், (லயம்) பல்கலைக்கழகத்தின் இளங்கதிர், இளம்தென்றல், போன்ற

சஞ்சிகைகளில் மலையக பெண்களின் கவிதைகள் வெளிவரலாயின. இசை பிழியப்பட்ட வீணை (2007) கவிதைத் தொகுப்பில் மலையகக் கவிஞர்களின் படைப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. இது சவிஸ் ஊடறு வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. இதில் கவிதா பாலரஞ்சனி ஜெயபால், சந்திரலகா கிங்ஸ்லி, மஞ்சளா, மரியா என்டனீட்டா, எஸ்தர் லோகநாதன், இஸ்மாலிகா, புனிதகலா, இரா. தேவிகா, பொ. கீதாகொளரி, எஸ். கலைச்செல்வி க., மீனாள் செல்வன், மலைமதி, காஞ்சனா, மணிமேகலா செல்லத்துரை, புனிதகலா, சு. பிரேமராணி, ஜி. ஷர்மிளா, ஜே. அன்னால் குளோரி, எம். புனிதகுமாரி, எஸ். சர்மிளா, சே. மேரிதெபோராள், ஜே. ரெஜினாஈ, எஸ். விஜய பாரதி, ஆர். பூங்கொடி, அ. பரமேஸ்வரி, பூங்கொடி இராமையா, சி. சாரதாம்பாள், சாந்தி மோகன், ம. மோகனா, ஜே. வித்தியாதர்சினி, தி. சுபந்தினி, பெ.சசிகலா, வே. சசிகலா, ஆர். சரஸ்வதி, தினமணி தங்கையா, விழி, சு. உஷாந்தினி, கு. விஜிதா, ரா. ஸ்ரீபிரியா, யோகஸ்வரி கிருஷ்ணன், இரா. வனிதா, ரா. கெத்தரீன், க.நளாயினி, ஆர்த்தி, பி.ஜேசுராணி ஆகியோரது கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

கவிதைத் தொகுப்புக்களாக...

1. மீனாட்சி அம்மையாரின் (1947) "இந்தியர்களது இலங்கை வாழ்க்கையின் நிலைமை". இந்தியத் தொழிலாளர் துயரச் சிந்து நிலைமை". இந்தியத் தொழிலாளர் துயரச் சிந்து
2. சிவபாக்கியம் குமாரவேல் - (1948) இந்திய மாதர் ஐக்கியசங்கம், இந்திய தமிழ் நாட்டு சமரச சன்மார்க்க சங்கம் வெளியீடு
3. குறிஞ்சிக் கதம்பம், ஊவா மாகாணக் கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுப்பு (1996) தொகுப்பு. செ. பாலசுப்பிரமணியம், ஊவா மாகாண இந்து கலாசார அமைச்சு. வெளியீடு (30 கவிஞர்களின் 84 கவிதைகள்).
4. பாலங்கள் - கவிதை தொகுதி (1996) தொகு. புண்ணியமீன் ஹத்தரலியத்த தெஹிதெனிய மரீனா இல்லாஸ் கவிதைகள் வெளியாகியுள்ளன.
5. எம். வை. கிமாலா பாத்திமா (2000) தென்றல்
6. கிமாலா யாஸீன் (2002) வசந்த அலைகள்
7. றஸீனா புஹார் (2003) மண்ணிழந்த வேர்கள் பதுளை
8. நாகபூஷணி கருப்பையாவின் (2003) "நெற்றிக் கண்"
9. எண்ணச் சிதறல்கள் (2003) - சுமைரா அன்வர்
10. நட்சத்திரத் துகள்கள் (2005) கவிதைத் தொகுதி
11. ஸ்ரீ, லுனுகலை (ராதிகா பெருமாள்) (2007) மோட்ச முழக்கம் தினு பதிப்பகம் லுனுகலை
12. மஞ்சளா கிருஷ்ணசாமி (2009) கடமையே கண்ணாக, மணிமேகலை பிரசுரம்

13. கண்ணாடி முகங்கள் – பெண்கள் கவிதைகள், சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம் (2009)
14. கவிதைகள் பேசட்டும் (2010) பெண்கள் கவிதைத்தொகுதி தொகு. சித்திரலேகா மௌனகுரு மட்டக்களப்பு சூரியா பெண்கள் நிலைய வெளியீடு
15. கலையழகி வரதராணி(2010) கல்லுக்கு உயிர் வந்தால், மணிமேகலை, பிரசுரம்.
16. நிஹாஸா,நியாஸ் கண்ணீர் வரைந்த கோடுகள் (2011) (கஹட்டோவிட்ட நிஹாஸா)
17. சாகித்யவிழா மலர்கள் – மத்திய மாகாணம் (1990 – 2015)
18. பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் கலை இலக்கிய கழகத்தின் நிலா சஞ்சிகையில் பல மலையக பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகள் வெளியாகியுள்ளன.
19. குறிஞ்சிக் குயில்கள் – [2008] மலையகப் பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகள் -
20. சந்திரா தேவியின் "குவி முகை" கவிதை தொகுப்பு. மாத்தளை.
21. ரிஷானா பாருக் என் விழியில் தங்கிய நினைவுகள் – (எட்டியாந்தோட்டை)
22. பாலரஞ்சனி மனசின் பிடிக்குள். மாத்தளை
23. மலையகப் பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகள் ஊற்று (சுவிஸ் வெளியீடு)

சிந்தனை வட்ட வெளியீடாக பெண்கள் கவிதைத் தொகுதிகளாக வெளிவந்தவை

24. புதிய மொட்டுக்கள் (1990) கவிதைத் தொகுதி
25. அரும்புகள்(1990) கவிதைத் தொகுதி
26. பாலங்கள் (1990) கவிதை தொகுதி ஆகியவற்றில் மலையக பெண்களின் கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.
27. இசை பிலியப்பட்ட வீணை (2007) கவிதைத் தொகுப்பு (மலையகக் கவிஞர்களின் படைப்புகள்) சுவிஸ், ஊற்று வெளியீடு
28. மஸீதா புண்ணியாமீன் ஹிதாயாவுடன் இணைந்து எழுதிய இரட்டைத்தாயின் ஒற்றைக் குழந்தை
29. தி. சரண்யாவின் சங்கே முழங்கிடு
30. மா.சந்திராதேவியின் அடையாள அட்டை'

31. லறினா ஏ ஹக் தனது ”வீசுக் புயலே“

32. என் தேசத்தில் நான் – பேராதனை பல்கலைக்கழக மாணவரின் கவிதைகள்

33. மஞ்சளா கிருஷ்ணசாமி (2008) கடமையே கண்ணாக கவிதை தொகுதி

34. லுணுகல் ஸ்ரீ (ராதிகா பெருமாள்) மோட்ச முழக்கம் என்ற கவிதை தொகுதி,

35. எச்.எப்.ரிஸ்னாவின் இன்னும் உன் குரல் கேட்கிறது

நூலகத்தில் கிடைத்தவை மட்டும் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இப் பட்டியல் இன்னும் தொடரும்.....

முடிவுரை

மலையகப் பெண்களின் கல்வி நிலை ஒரு காலத்தில் மிகவும் மோசமாக இருந்ததனாலோ அல்லது ஏழ்மை, வசதியின்மை, வாய்ப்புகள் இன்மையால் தொகுதிகளாக வெளிவராமையினாலோ இவர்களின் கவிதைகள் ஆராயப்படாமலுள்ளன.

ஒரு காலத்தில் வெளித்தொடர்புகளேயின்றி தோட்டங்களுக்குள் சிறைப்பட்டவர்களாக சங்கொலியுடன் தொழிலுக்கு செல்லல், குழந்தையை குழந்தை மடுவத்தில் விடுதல், குழந்தையைச் சென்று பார்த்தல், வேலைவிட்டு விறகு தேடுதல், விறகு சுமத்தல். சமையல், பொருளாதாரப் பிரச்சினை, குடும்பச்சுமை போன்றவை இச்சமூகப் பெண்களின் பின்னடைவுக்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். இந்தச் சமூகச் சூழலில் எப்படி தரமான கவிதைகளை எதிர்பார்க்க முடியும்? எனவே, வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தி எதிர்காலத்தில் மிளிர்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

உசாத்துணை

1. அருணாசலம், க. (2003). மலையகத் தமிழ் இலக்கியம். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.
2. நித்தியானந்தன், மு. (1995). மீனாட்சியம்மாளும் மேடைப்பாடல்களும். கண்டி மத்திய மாகாண சாகித்திய விழா சிறப்பு மலர். மத்திய மாகாண அமைச்சு.
3. இசைபிழியப்பட்ட வீணை (2007) சுவிஸ் ஊடறு வெளியீடு

அறியப்படாத மலையக வாய்மொழிப் பெண் புலவர்கள்

பேராசிரியர் செ.யோகராஜா

ஈழத்து மலையக வாய்மொழிப் புலவர்களுள் ஆண்புலவர்கள் அறியப்பட்டளவிற்கு பெண்புலவர்கள் அவ்வளவுதூரம் அறியப்படவில்லை. இவ்விதத்தில் முக்கியமான இருவர் பற்றி அறிவது அவசியமானது. ஏனெனில் இவர்களுடாக மலையக வாய்மொழிப் புலவர்களது தனித்துவ இயல்புகளை இனங்காண்பதற்கு வாய்ப்பேற்படுகின்றது. மேற்கூறியவர்களுள் ஒருவரான எம்.எஸ் கிருஷ்ணம்மாள் பதுளையைச் சேர்ந்தவர். அறுபதுகளில் ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸின் தொழிற்சங்கத் தலைவியாகவும், தோட்ட மாதர் சங்கத் தலைவியாகவும் விளங்கியவர். அவ்வமைப்பின் பிரச்சார மேடைப்பாடகியாகவும் விளங்கியவர். இவரது பாடல்களுள் சில 'சிந்தையைக் கவரும் சீர்திருத்தக் கீதம்' என்ற தலைப்பில் நூலுருப் பெற்றுள்ளது. ஏனைய பிரதேச வாய்மொழிப் புலவர்கள் தொழிற்சங்கங்களுடன் தொடர்புபட்டவர்களல்லர் என்பதையும் இவ்வேளை நினைவுகூர்வது பொருத்தமானது. இவர்களது அனுபவ அகற்சிக்கு இது வாய்ப்பளித்தது. (எனினும் ஏனைய பிரதேசங்களிலுள்ளவர்கள் சிலர் அரசியல் கட்சி மேடைகளில் பாடியுள்ளனர்) மலையகத்தின் முதல் பெண் பாடகியான மீனாட்சியும், மாள் நடேசய்யர் காலந்தொட்டு இப்பாரம்பரியம் மலையகத்திலே நிலவி வருவதும் கவனிக்கத் தக்கது.

முற்கூறியவாறு தொழிற்சங்கத்துடன் எம்.எஸ் கிருஷ்ணம்மாள் தொடர்புபட்டிருந்த நிலையில் தொழிற்சங்கப் பிரச்சாரம் இவரது பாடல்களில் பீறிட்டுப்பாய்வதை அவதானிக்கின்றோம்.

“ இந்த மீழத்தில் எங்கள் ஜ.தொ.கா

ஓன்றாய் வா வா வென்றது

உங்கள் வீடு தேடி தேவை ஏதும்

வேண்டுமா என்றது

சங்கங்கள் பல தோன்றிய போதும்

ஜ.தொ.கா நம் உரிமையைக் காக்கும்

அன்றும் இன்றும் என்றும் வாழும்

இனிக்கும் மணக்கும் சுவைக்கும் விருந்தாம்

கரன் சந்திரன்

போல் அரும்பெரும் தொண்டு

நம் கழகத் தலைவர்கள் புரிகிறார்கள் இன்று

எம்.எஸ் கிருஷ்ணம்மாள் இயற்றிடும் கீதம்

எல்லோருக்கும் எளிதாய் இயற்றினேன் பாடும்

ஒன்றாய் யாவரும் இருந்துளர் வேண்டும்.

நான் உங்கள் உங்கள் அருளால் வாழ்ந்திட வேண்டும்.”

மேலும் மலையகத் தொழிலாளர்களது துயரங்களின் ஏகோபித்த குரலாகவும் அவரது பாடல்கள் வெளிப்படுகின்றன. உதாரணமாக பின்வரும் பகுதிகளைக் குறிப்பிடலாம்.

“காலை முதல் மாலை வரை கஸ்டப்பட்டு வேலை செய்தும்

கருணையற்ற முதலாளிமார் காட்டுகிறார் குரோதமதை

கங்காணி மார்க் கடங்கி கணக்குப் பிள்ளைக்கு நடுங்கி

கண்டிப்பாக வேலை செய்தும் கருணையில்லை முதலாளிக்கு

மண் தொட்டு இன்றுமுதல் பாட்டன் பூட்டன் காலம் வரை

நன்றியுடன் நாமுழைத்தும் நல்ல பெயர் தானில்லையே

இந்த நாட்டிலே பிறந்து இந்த நாட்டிலே வளர்ந்து

இருக்கின்ற இந்தியர்க்கு என்ன செய்தார் இலங்கையிலே

காடுவெட்டி ஓடி கொளுத்தி கண்டதெல்லாம் சீர்திருத்தி

சுந்தரமாய் இலங்கைகளை ஜொலிக்க வைத்தான் இந்தியனே

நன்றி செய்த இந்தியர்க்கு நாலு பணம் கூட்டவில்லை

என்ன கேட்டும் முதலாளிமார்கள் ஏறெடுத்தும் பார்க்கவில்லை

பத்தடி வீட்டுக்குள்ளே பதினைந்து பேர் வசிக்க

பார்த்துக் கொண்டு துரைமார்கள் பாரா முகமாயிருக்க

கேட்டாலும் கிடைப்பதில்லை கிளாக்கரய்யா விடுவதில்லை

துரைக்கு மேலே கிளாக்கரய்யா துரத்துகிறார் போறவரை

மேலுள்ள பகுதிகளில் துயர உணர்வுகளுடன் எதிர்ப்புக் குரல்கள் சேர்ந்து ஒலிப்பதும் புலப்படுகின்றது. இன்னொரு பாடலில் பெண் தொழிலாளிகள் புகழப்படுகின்றனர்.

“தேயிலை பறிப்பதில் திறமை பெற்ற

திராவிடப் பெண்களின் சாதனைகள்

மலையசைந்தாலும் மனங்கலங்கா

மாபெரும் வீர சிகாமணிகள்”

“ஆழப்புதைந்த தேயிலைச் செடியின்

அடியில் புதைந்த அப்பன் சிதை போல்”

என்ற மக்களின் கவிமணி சி.வி யின் புகழ்பெற்ற பாடலடிகள் இங்கே ஒரு தொழிலாளி வர்க்கப் பெண் புலவரிடமிருந்து மென்மேலும் உணர்ச்சி மீதூர வெளிப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது

“ஆதியில் வந்த நம் பூட்டனையும்

அதற்கடுத்து வந்த பாட்டனையும்

எத்தனையோ தமது இனத்தாரையும்

ஈழத் தேயிலை தூரில் புதைத்தோம்”

முன்னைய வரலாறு இன்னொரு பாடலில் இடம் பெறுகின்றது

“கையிலே ஏந்தி எந்தி காட்டை வெட்டி

கரடி புலிதனை விரட்டி தோட்டமாக்கி

கைகடுக்க கால்கடுக்க வேலை செய்து

கண்டி நகர் என்ற பெயர் நிலைக்க வைத்த.....

ஆதியிலே வெள்ளையர்கள் கூட்டி வந்து

பாதியிலே தவிக்கவிட்டு பறந்து விட்டார்

நாதியற்று நடுத்தெருவில் நாம் வருத்தி

நீதியற்று நிர்க்கதியாய் வாழ்கின்றோம்

.....”

தனித்திருக்கும் குழந்தைகளின் நிர்க்கதி நிலையும் சில பாடல்களில் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன

.....
பாமும் பச்சைக் குழந்தைகளை போட்டு விட்டு

பரபரக்க ஓடுகிறார் கொழுந்தெடுக்க

பிள்ளைகளை போட்டடைக்கும் பட்டியிலே

போட்டு விட்டு ஓடுகிறார் கொழுந்தெடுக்க

.....
பாலுமின்றி சோறுமின்றி பட்டினியாய்

பதை பதைத்து வாடுதிங்கே குழந்தைகளும்

பேருபோட்டு வீடுவர ஆறுமணி

பிள்ளைகளை கவனிப்பது எப்போதினி

நகர்ப்புற பெண்களது நாகரிகக் கோலங்கண்டு மலையகப் பெண்கள்
எச்சரிக்கப்படுகின்றமை பற்றிய பாடல்களுமுள்ளன.

முன்னாலே தலைமுடியை வெட்டிக்கிறாங்க

முகமெல்லாம் பவுடரை போட்டுக்கிறாங்க

குதிரைக்கு முடிவெட்டியது போலிருக்குங்க இந்த

குமரிகள் தலையை பார்ப்பததுக்குங்க

“ முன்னாலே வயிரெல்லாம் தெரியுதுங்க

பின்னாலே முதுகுப் பக்கம் உடையுதுங்க

முன்னாலே பின்னாலே திறந்து விட்டு ஒரு

முளத்திலே றவுக்கையை தச்சுக்கிட்டு

தொடை தெரிய கவுனுகளை போட்டுக்கிட்டு

தோழுக்கு மேலே ரவுக்கை பூட்டிக்கிட்டு

காலுசட்டை நீளமாக மாட்டிக்கிட்டு

கண்ணுக்கு கண்ணாடி வேரே போட்டுக்கிட்டு

.....
இது பட்டணத்துப் பெண்களின் பணிபுதானுங்க

இதைப் பார்த்து மலை நாட்டு பெண்கள் தானுங்க

மலையக வாய்மொழிப் புலவர்கள் தமிழகத்து விவகாரங்கள் பற்றி பாடுவது தவிர்க்க இயலாததே

அண்ணாதுரையின் பிரிவு பற்றி இவ்வாறு பாடப்படுகின்றது.

“அண்ணாவைப் பாடப் பாட நாவினிக்கும்

அண்ணா அவர் பேரைச் சொன்னால் நாவினிக்கும்

.....
வீரமில்லா திராவிடனை விழிக்க வைத்தீரே

விரிவுடனே வார்த்தை பேசப் பழக்கி வைத்தீரே

அகம் கொண்ட ஆரியனை அடக்கி வைத்தீரே

அறிவு மொழி கூறிக் கூறி படிக்க வைத்தீரே”

விரிவஞ்சி தொடர்ந்து செல்லாமல், இறுதியாக இப்புலவரது பின்வரும் பாடலை மட்டும் நினைவு கூர்வோம்.

“உண்மையோடு உழைக்கோணும் ஒற்றுமையாய் வாழணும்

நம்மைப் பார்த்து மற்ற சாதியர் நடுங்கியங்கே சாகணும்

எனக்குத் தெரிந்த விசயங்களை எடுத்துச் சொன்னீங்க

இதை இயம்பிடும் கிருஷ்ணம்மாள் நான் ஏழை நானுங்க”

எனினும் கிருஷ்ணம்மாளின் பாடல்களது வெளிப்பாடு முறைமை பற்றிக் கூறுவது அவசியமானது. மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யர் தமது பாடல்களை பிரபல்யமான கூத்துப் பாடல், பாரதி பாடல் மெட்டுக்களில் அமைந்தது போன்று இவரது பாடல்களிலும் மெட்டுக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. எனினும் ராணி மகா ராணி, கல்யாண சாப்பாடு, நாதஸ்வர முத்துநகையே, புதுசாக் கட்டிக்கிட்ட, திருப்புகழைப் பாடப் பாட என்றவாறு சமகாலத்தில் பிரபல்யமான சினிமாப் பாடல் மெட்டுக்களைத் தழுவிருக்கின்றன. மீனாட்சியம்மாள், நடேசய்யர்

இவ்விருவருக்குமிடையிலான கால வித்தியாசம் இதற்கு காரணமாயிருப்பினும் இவரது சினிமா மெட்டுப் பாடல்கள் தொழிலாளர் வர்க்கத்தை அதிகளவு ஈரத்திருக்குமென்பதில் ஐயமில்லை.

அடுத்து கவனிக்கவேண்டிய வாய் மொழிப்புலவர் S.பெரியக்காள் என்பவராவார். இராகலை பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த இவர் எழுபதுகளில் தமிழகம் சென்றுவிட்டார். தொழிலாளர் துயரம் என்ற இவரது தொகுப்பிலே பெயருக்கேற்ப தொழிலாளர் துயரங்கள் பற்றி நெடும் பாடல்கள் சில காணப்படுகின்றன. ஏனைய பிரதேசங்களில் எழுத்து இலக்கிய பெண் கவிஞர்களோ வாய் மொழி இலக்கிய புலவர்களோ தொழிலாளர் பற்றிப் பாடியது அரிது என்ற விதத்தில் இத்தகைய பாடல்களுக்கு முக்கியத்துவமுள்ளன. இவரது பாடல்களின் போக்குப்பற்றி அறிவதற்கு பின்வரும் பகுதி உதவுகின்றது.

காலங் கலி காலமாச்சு கச்சி பல சேர்ந்து போச்சி

உலகம் பிரண்டு போச்சி என் அருமை நண்பர்களே – நம்

ஒற்றுமையும் மாறிப்போச்சு என் பொறுமை நண்பர்களே

இருபது காம்பிராவில் இருநாறு ஆட்களைப்போட்டு

அடைக்கிறார்கள் என் அருமை நண்பர்களே புளி மூட்டை

போல அல்லே என் பொறுமை நண்பர்களே

காலையிலே எழுந்திருந்து வேலைசெய்யப் போவோமென்றால்

பீலியிலே தண்ணீர் இல்லை என் அருமை நண்பர்களே

அதை பேச தலைவர்கள் இல்லை

என் பொறுமை நண்பர்களே

மலையால் போய் நடந்து நல்ல தண்ணீர் கொண்டு வந்து

சாப்பிட்டு போகுமுன்னே என் அருமை நண்பர்களே

எஞ்சின் சங்கு சத்தம் போடுதே

என் பொறுமை நண்பர்களே

பெரியக்காள் இயற்றிய ஏனைய பாடல்களுள் “தமிழாதி அனுதாபக்கும்மி” முக்கியமானது

“ஆதி முதலொரு காலத்திலே துரைமார் அட்வான்ஸ் தந்து

ஆளுங்கூட்டி வேலை செய்ய இந்தே கூட்டி வந்ததொரு

விபரம் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கடி”

என ஆரம்பித்து தொடர்ந்து தொழிலாளர் தென் இந்தியாவிலிருந்து இங்கு வந்து சேர்ந்த ஆரம்ப கால வரலாற்றை விபரிக்கிறது. அவர்கள் தவிர்க்கப்பட்டு வந்தமை தொடர்பான அறிந்ததும், அறியாததுமான சுவையான சில தகவல்களை அது வெளிப்படுத்துகிறது.

“வந்ததை சொல்லுகிறேன் கேளுங்கடி

ரோட்டோடப் போய் ரோட்டோட வந்தால் ரோசமாய்

செக்ரோலில் பேர் விழும் காலை நீட்டி உறங்கிவிட்டால்

இங்கே தன்னாலே செக்ரோலில் பேர் விழும்

வாழைப்பழத்திலே வீடு மெழுகலாம் வாசலிலே வெற்றிலைப்பாக்கு

மரம் தேயிலைத் தூர்களைத் தோண்டி எடுத்துமே

தேங்காயும் மாசியும் சாப்பிடலாம்

வேலையுமில்லை வெட்டியுமில்லை விளையாடி சம்பளம் வாங்கிடலாம்”

மேற்கூறியவாறு தொடர்ந்து பின்னர் சிறிமா, சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் விளைவுகள் பற்றிப் பேசப்படுகின்றது.

நாடு கடத்திடும் சட்டமையா ஸ்ரீமதி பண்டாரநாயக்கா சொன்னா

திட்டமையா ஊருக்கு எப்படி போவதையா இதை சும்மா

யோசித்து சொல்லவும் வேணுமையா

ஒட்டுரிமை கிடையாது நாம் கேட்ட சலுகைகள் கிடையாது

நாட்டைக் கடத்திடத் திட்டம் வைத்துப் பெரும்

பாட்டாகப் பாடுகிறார் நேசர்களே

கள்ளத் தோனி என்று சொல்லிச் சொல்லி ஆண்களைத் தள்ளித்

தள்ளிக் கொண்டு போய்விடுவார் அவர் பிள்ளை பெண்சாதிகள்

இங்கே தவிப்பதை பேச ஒருவரும் இல்லைங்கய்யா

சம்பளம் நாலுபணம் தானே அப்போ சாமான் பவனும்

நயம் தானே நாலு பணத்திற்கு உழைத்த தமிழாதி

நாட்டை விட்டெப்படி போவதையா

கையிலே காசுகள் இல்லாமல்

இதன் காரணம் நன்றாய் தெரியாமல்

சும்மா போவதென்றால் எப்படிப் போவதையா

இதன் பிரிவைச் சொல்லவும் வேணுமையா

சம்பாதித்தப் பணம் கொண்டு போங்கள் என்று சட்ட திட்டமாகச்

சொல்லுகிறார்கள் எந்தப் பணம் நாம் கொண்டு

போவது ஏமாந்து போனோமே தோழர்களே”.

M.S. கிருஷ்ணம்மாள் போன்று சினிமா பாடல் மெட்டுக்களை இவர் பயன்படுத்தவில்லை. பதிலாக தெம்மாங்கு மெட்டினை பயன்படுத்தியிருக்கிறார். கும்மி வடிவங்களையும் கையாண்டுள்ளார்.

இதுவரை கூறியவற்றை ஆழ்ந்து நினைவு கூர்ந்து பார்க்கின்ற போதுதான் இவ்வாய் மொழிப் பாடல் மரபின் முக்கியத்துவமும், வலிமையும் நன்கு புலப்படும். அதாவது தொழிலாளிகளான இப்புலவர்கள் ஏனைய தொழிலாளர் துயரங்களை நேரடியாக வெளிப்படுத்துவதும் அதற்காக அனைவரையும் எளிதாகக் கவரக் கூடிய மெட்டுக்களைப் பயன்படுத்துவதும் மேடைகளில் இசையோடு இவற்றைப் பாடுவதுமான நிலையில் சாதாரணத் தொழிலாளர் மத்தியில் அவை மனக்கிளர்ச்சியோ மன ஆறுதலோ ஏற்படச் செய்கின்றன. பொதுசன அபிப்பிராயம் ஏற்படவும் வழிவகுக்கின்றன.

தொடர்ந்தும் இவ்வாறாக வாய் மொழிப் புலவர்கள் இனங்காணப்படுவது அவசியமானது. இவ்வாறான புலவர்கள் பற்றி ஆய்வில் ஈடுபடுவோர் சிலர், சிலவேளைகளில் மலையக வாய் மொழிப் புலவர்கள் பற்றித் தேடாமல் ஏனைய பிரதேசப் புலவர்கள் பற்றி கவனத்திற்கெடுப்பதுண்டு. எனினும் தனித்துவம் மிக்க இவர்களையும் அலட்சியப்படுத்தாது கவனத்திற்குட்படுத்தும்போதுதான் அவ்வாறான ஆய்வுகள் கனதியாக அமைய முடியும் என்பதில் ஐயமில்லை.

(பின்குறிப்பு : மேற்கூறிய புலவர்கள் பற்றிய தகவல்களை பெறக்காரணமாயிருந்த மலையக ஆய்வாளர் பெ. முத்துலிங்கம் அவர்களுக்கு இக்கட்டுரையாளர் கடமைப்பட்டுள்ளார்.)

*****

காரைக்காலம்மையார் பதிகங்களின் பெயர் குறித்து நிலவும் தவறான புரிதல்

கலாநிதி க. இரகுபரன்,
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
மொழித்துறை,
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

தமிழ் 'பக்தியின் மொழி' என்று சிறப்பிக்கப்படும் அளவுக்கு ஏராளமான பக்தி இலக்கியங்களைக் கொண்டது. தமிழிலக்கிய வரலாற்றைக் காலகட்டங்களாகப் பிரிக்கும் போது ஆட்சி அரசியல் அடிப்படையில் பல்லவர்காலம் எனப்படும் காலப்பகுதியை இலக்கியப் பொருண்மையின் அடிப்படையில் பக்தி இலக்கிய காலம் என்று சுட்டும் அளவுக்கு அக்காலப் பகுதியில் பக்தி இலக்கியங்கள் பெருமளவில் தோற்றம் கொண்டன. சங்க காலத்தில் காதலும் வீரமும் பெற்றிருந்த இடத்தை, அதையடுத்த காலப் பகுதியான சங்கமருவிய காலப் பகுதியில் அறக்கருத்துக்கள் பெற்றுக் கொண்டன. அக்காலப் பகுதியை அடுத்ததாகப் பக்தி முதன்மைபெறும் பல்லவர்காலப் பகுதி அமைகின்றது. பல்லவர் காலப்பகுதியிலே சைவ வைணவ மதங்களைச் சார்ந்த குரவர்கள் (நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும்) தங்கள் பக்தி அனுபவங்களை இலக்கியப் பனுவல்களாக வெளிப்படுத்தினார்கள். திருக்கோவில்களைத் தரிசித்து இறைவனது அழகிலும் அருளிலும் ஈடுபட்டுப் பரவசத்தராகிப் பாடிய அவர்களுடைய பாடல்கள் தமிழில் அதுவரையில் இல்லாத புதிய அனுபவத்தைத் தந்தன.

பெரும்பாலான தமிழிலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்களின் கருத்துப்படி இத்தகையதான தமிழின் பக்தி இலக்கியம் என்னும் பேராற்றின் ஊற்றுக் கண்ணாகத் திகழ்பவர்கள் சங்கமருவிய காலத்தைச் சேர்ந்தவர்களான முதலாழ்வார் மூவரும் காரைக்காலம்மையாரும் ஆவர். இந்த நால்வரும் காரைக்காலம்மையார் அதிக முக்கியத்துவம் உடையவராகக் கருதப்படுகிறார்.

“காரைக்காலம்மையார் பாடியருளிய பிரபந்தங்கள் அற்புதத் திருவந்தாதி, திருவிரட்டை மணிமாலை, திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள் என்பன. இவை யாவும் 140 செய்யுள்களை உடையனவெனினும், இவை பல்லவர் காலத்துச் சமய இலக்கியங்களை ஒரு புது வழியிற் செல்ல வைத்த அத்துணைப் பெருமை வாய்ந்தவை. அம்மையார் அருளிச் செய்த பிரபந்தங்களும் முதலாழ்வார்கள் அருளிச் செய்த திருவந்தாதிகளும் பல்லவர் காலத்துப் பக்திப் பாடல்கள் தோன்றுவதற்கு ஓர் அறிகுறியாக அவற்றுக்கு முன் விடிவெள்ளி போன்று உதயமானவை யெனினும் பல்லவர் கால இலக்கியப் போக்கிற்கு வழிகாட்டி வைத்த பெருமை அம்மையார் அருளிச் செய்த பிரபந்தங்களுக்கே உண்டு. அதனால், அம்மையார் தமிழ்நாட்டுப் பெரும்புலவர் வரிசையில் வைத்து எண்ணத்தக்க சிறப்பு வாய்ந்தவர் எனக் கூறுதல் பொருத்தமுடையதாகும்.”

இந்த மேற்கோள் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் – குறிப்பாகத் தமிழின் பக்தி இலக்கிய வரலாற்றில் – காரைக்காலம்மையாருக்கு இருக்கும் முக்கியத்துவத்தினை முழுமையாக இனங்கண்டு கூறுவது. அதில் மாற்றுக் கருத்துக்கு அதிகம் இடமிருக்க முடியாது. ஆனால் இங்கு ஒரு விடயம் தவறான அர்த்தத்தோடு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. அதனை உணர்த்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். மேற்படி மேற்கோளுக்கு உரியவரான பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் மாத்திரம் அல்ல பெரும்பாலான தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் இது விடயத்தில் தவறான விளக்கத்தையே கொண்டுள்ளார்கள்.

விடயம் யாது எனில், காரைக்காலம்மையார் அருளிச் செய்த பிரபந்தங்களைக் குறிப்பிடும்போது அற்புதத் திருவந்தாதி, திருவிரட்டை மணிமாலை, திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள் எனப் பட்டியற்படுத்துகிறார்கள். காரைக்காலம்மையார் பாடிய திருப்பதிகங்கள் இரண்டு என்பதை இலக்கிய வரலாற்றாய்வாளர் யாவரும் அறிவர். எனினும் அவற்றை மூத்த திருப்பதிகங்கள் என ஒன்றாகக் குறிப்பிடுவது தவறு. இந்தத் தவறு நேர்ந்ததற்கான காரணம் தமிழிலக்கியத் தொகுதியில் இன்று கிடைக்கும் பதிகங்களுள் காலத்தால் மூத்தவை காரைக்காலம்மையார் பாடியருளிய திருப்பதிகங்களே. அந்த வரலாற்றுணர்வின் அடிப்படையிலே, காரைக்காலம்மையார் பதிகங்களுக்கு முன்னோரால் இட்டு வழங்கப்பட்ட பெயர் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலேயே, இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் அம்மையார் பதிகங்கள் இரண்டையும் ‘மூத்த திருப்பதிகங்கள்’ எனச் சுட்ட முனைகிறார்கள்.

திருமுறை தொடர்பான ஆழ்ந்த அறிவோடு ‘பன்னிரு திருமுறை வரலாறு’ என்னும் புகழ்வாந்த பெருநூலை யாத்தவரான வித்துவான் க. வெள்ளைவாரணன் அவர்கள் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

“காரைக்காலம்மையார் அருளிச் செய்தனவாகத் திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள் இரண்டும் திருவிரட்டை மணிமாலை, அற்புதத் திருவந்தாதியென்ற பிரபந்தங்கள் இரண்டும் ஆக நான்கும் பதினொராந் திருமுறையில் முறையே தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. .... திருஞானசம்பந்தர் முதலிய தேவார ஆசிரியர்கள் பதிகப் பெருவழியால் இறைவன் திருவருளைத் தமிழகமெங்கும் பரப்புதற்கு முன் பண்ணார்ந்த பாடல்களால் இறைவனைப் பாடிப் போற்றும் திருநெறிய தமிழ் நெறியை முதன்முதல் தோற்றுவித்த அருளாசிரியர் காரைக்காலம்மையாரேயாவர். ஆகவே, அம்மையார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய இயலிசைத் தமிழ்ப் பதிகங்களாகிய திருவாலங்காட்டுத் திருப்பதிகங்களிரண்டும் மூத்த திருப்பதிகங்கள் என வழங்கப் பெறுவனவாயின.”²²

வித்துவான் வெள்ளைவாரணன் போன்றே திருமுறைகளில் தோய்ந்த அறிவு உடையவரும் ‘திருமுறையில் இலக்கிய வகை’ என்ற நூலின் ஆசிரியருமான பேராசிரியர் சோ.ந. கந்தசாமி அவர்களும் காரைக்காலம்மையார் பதிகங்கள் இரண்டையும் ‘மூத்த பதிகங்க’ளாகவே விளங்கிக் கொள்கிறார்.

“இம்வம்மையார் அருளிச் செய்தவை திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள் இரண்டு, திருவிரட்டை மணிமாலை, அற்புத்ததிருவந்தாதி என்ற பிரபந்தங்கள் ஆகும்.”³

‘பதினொராந்திருமுறை - மூலமும் உரையும்’ என்னும் நூலிலும் ‘திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள்’ என்ற தலைப்பிலேயே அம்மையாருடைய இரண்டு பதிகங்களும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.⁴

இவை இவ்வாறாக, அம்மையார் பதிகங்கள் இரண்டையும் ஒன்றாக - ஒரே பதிகமாக - கொண்டு மயங்கி இரண்டையும் சேர்த்து ‘மூத்த திருப்பதிகம்’ என்று கொண்டவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பது வியப்புக்குரியது. அத்தகையவர்களுள் ஒருவர் செந்தமிழ்க்காவலர் சிதம்பரம் மயில்வாகனன் என்பவர். அவர் ‘பெரிய புராணம் சமூகப் பார்வை’ என்ற தலைப்பில் வெளியிட்ட பல தொகுதி நூல்களுள், இரண்டாம் தொகுதி தனியே காரைக்காலம்மையார் பற்றியது நானூற்றுக்கு மேற்பட்ட பக்கங்களில் எழுதப்பட்டது. அதிலே பாடல்களைப் பதிகம் என்று கொள்ளும் மயக்கமும் புலனாகின்றது.⁵

காரைக்காலம்மையார் அருளிய பதிகங்கள் இரண்டும் பதினொராம் திருமுறையுள் அடக்கப்பட்டுள்ளன. அவை இரண்டும் ஒரே தலத்தின்மேல் வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களிற் பாடப்பட்டவை. அத்தலம் திருவாலங்காடு எனப்படுவது. அம்மையார் பாடிய பதிகங்கள் போலவே பிற்காலத்தில் தேவார முதலிகளும் பிறரும் பாடிய பதிகங்களுட் பெரும்பாலானவையும் தலங்களின்மேற் பாடப்பட்டவையே. அப்பதிகங்களுக்கான பெயர்கள் பெரும்பாலும் அவ்வத் தலப்பெயர்களின் அடிப்படையிலேயே அமைந்தன. உ-ம் திருக்கேதீஸ்வரத் திருப்பதிகம், திருவாலவாய்த் திருப்பதிகம், திருவெண்காட்டுத் திருப்பதிகம். சிறுபான்மையாக அவ்வப் பதிகங்களோடு தொடர்புபட்ட அற்புதங்களின் அடியாகவும் அவற்றின் பெயர் அமைந்திருக்கும் (உ-ம் விடந்தீர்த்த திருப்பதிகம்). அப்படியான பதிகங்கள் பெரும்பாலும் குறித்த ஒரு தலத்தின் மேலாகவன்றி, பொதுப் பதிகமாகவே அமைந்திருக்கும். எது எவ்வாறாயினும் காரைக்காலம்மையார் பதிகங்கள், தலத்தின்மேற் பாடப்பட்டது என்பதும் அத்தலம் வெவ்வேறு தலம் அல்ல, திருவாலங்காடு என்னும் ஒரே தலம் என்பதும் நாம் மனங்கொள்ள வேண்டியன.

ஒரே தலத்தின்மேல் இரண்டு திருப்பதிகம் பாடப்பட்டு, இரண்டுக்கும் ‘திருவாலங்காட்டுத் திருப்பதிகம்’ என்று பெயரிருப்பின் ஒன்றிலிருந்து மற்றையதைப் பிரித்து அறியவேண்டியது அவசியம். அப்படியான தேவை எழுகின்றபோது அப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக மேலதிக அடைமொழி சேர்ப்பது வழமை. ஆட்பெயராயின் முதலெழுத்துக்கள் அப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் (உ-ம் C. குமாரசுவாமி, P.S. குமாரசுவாமி). ஒரே பெயருள்ளவர்களைப் பிரித்தறிவதற்காக அவரவர் ஊர்ப்பெயரை நாட்டுப்பெயரை முன்னுக்கு அடையாக இட்டு வழங்குவதும் உண்டு (உ-ம் ஈழத்துச் சிவாநந்தன்). ஒரு நபருக்கு மூத்த சகோதரர்கள் இருவர்

இருப்பின் மூத்தவரை ‘மூத்த அண்ணர்’ என்றும் இரண்டாமவரை ‘இளைய அண்ணர்’ அல்லது ‘சின்னண்ணர்’ என்றும் அழைப்பது உலக வழக்கு. இவ்வகையில் ‘திருவாலங்காட்டுத் திருப்பதிகம்’ என்ற பெயரிலான இரு பதிகங்களுக்கிடையில் வேறுபாடு காட்டுவதற்காக அவற்றுட் காலத்தால் மூத்ததற்குச் சேர்க்கப்பட்ட அடைமொழியே ‘மூத்த’ என்பதாகும் அல்லாமல் தமிழில் உள்ள பதிகம் யாவிலும் மூத்தது என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் சேர்க்கப்பட்ட அடைமொழி அல்ல. இதனைக் காரைக்காலம்மையார் புராணத்தில் – மிகுந்த வரலாற்று உணர்வோடு – சேக்கிழார் உணர்த்துகிறார்.

அம்மையார் காரைக்காலில் புனிதவதி என்னும் இயற்பெயரை உடையவராய் வளர்ந்து, பெற்றோர் பேசிச் செய்துவைத்த திருமணத்தால் பரமதத்தன் என்ற வணிகனோடு வாழ்ந்த நிலையில், தன் தெய்விக ஆற்றலை அறிய நேர்ந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கணவன் பயந்து தன்னை விட்டு விலகிவிட, கணவனுக்குரியதான உடலழகு இனித் தேவையில்லை என்று பேய்வடிவு எடுத்துக் காரைக்காலம்மையார் ஆகி இறைவனை ‘அற்பத் திருவந்தாதி’, ‘திருவிரட்டை மணிமாலை’ என்னும் பிரபந்தங்களாற் பாடித் துதித்து, கைலைமலை சென்று தரிசித்து, மீண்டும் தமிழ்நாடு வந்து, திருவாலங்காட்டை அடைந்தார் என்றும் அத்தலத்தின் மீது இரண்டு பதிகங்களைப் பாடினார் என்றும் சேக்கிழார் குறிப்பிடுவார்.

ஆலங்காடு அதனில் அண்டம் உற நிமிர்ந்து ஆடுகின்ற
கோலம் காண்பொழுது ‘கொங்கை திரங்கி’ என்று எடுத்து தங்கு
மூலம் காண்பரியார் தம்மை **மூத்த நற் பதிகம் பாடி**
ஞாலம் காதலித்துப் போற்றும் நடம்போற்றி நண்ணும் நாளில் ⁶
மட்டவிழ் கொன்றையினார்தம் திருக்கூத்து முன் வணங்கும்
இட்டமிகு பெருங்காதல் எழுந்து ஓங்க வியப்பு எய்தி
‘எட்டி இலவம் ஈகை’ என எடுத்து **திருப்பதிகம்**
‘கொட்ட முழுவம் குழகன் ஆடும்’ எனப் பாடினார்.⁷

மேற்படி இரண்டு பாடலுள்ளும் மேற்படி இரண்டு பதிகங்களையும் காரைக்கால் அம்மையார் பாடியமை பற்றிய செய்தி குறிப்பிடப்படுகிறது. அவற்றுள் முன்னையதை **மூத்தநற் பதிகம்** என்றும் இரண்டாவதைத் **திருப்பதிகம்** என்றும் குறிப்பிடுதல் அவதானிக்கத்தக்கது.

இவ்வாறாக ஒரே பெயரில் இரண்டு பதிகங்கள் அமையுமிடத்து அவற்றுள் ஒன்றை ‘மூத்த’ என்ற அடைமொழி கொடுத்துச் சுட்டும் மரபு தமிழிலே உண்டு. மாணிக்கவாசகரின் நிருவாசகத் தொகுதியில் ‘கோயிற் பதிகம்’,⁸ ‘கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்’ என இரண்டு பதிகங்கள் உண்டு. இரண்டும் ‘கோயிற் பதிகம்’ எனப் பெயரிடப்பட்டிருந்தமையினால் ஒன்றை மற்றதிலிருந்து வேறுபிரித்துக் காட்டுவதற்காக ‘மூத்த’ என்ற அடைமொழி சேர்த்துக் ‘கோவில் மூத்த திருப்பதிகம்’ என்றார்கள் போலும்!

அது அவ்வாறாக, தமிழிலக்கிய வரலாற்று முழுமையை நோக்கும்போதும் காரைக்காலம்மையாரது 'திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம்'தான் கிடைக்கும் பதிகம் யாவற்றுள்ளும் காலத்தால் மூத்ததென்பதில் ஐயம் இல்லை. ஆனால், வரலாறு எத்தனையோ நூல்களை இழந்து விட்டது. எனினும், சில சான்றுகள் அழிந்தனவற்றைப் பற்றிய தரவுகளைத் தந்து நிற்கின்றன. அவ்வாறான தரவொன்று பதிகம் தொடர்பாகவும் அறிய வருகின்றது.

“மணிமேகலைக்கு உரையெழுதும் பொழுது உ.வே. சாமிநாதையர்: ‘இது பௌத்த சமயக் காப்பியமாதலால் அச்சமயக் கொள்கைகளைக் கூறும் பாகங்களையெல்லாம் எளிதிற் தெரிந்து கொள்ளல் கூடாமையாலும் அவற்றை ஒழுங்காகப் புலப்படுத்தும் பழைய தமிழ்ப் பௌத்த நூல்கள் பண்டைக்காலத்தில் இருந்தும் பாதுகாப்போரின்மையால் பிற்காலத்தில் இறந்தொழிந்தமையாலும்.....”

என்று கூறுகிறார். அவர் அவ்வாறு அழிந்த பண்டைக்கால நூல்களெனச் சிலவற்றை அடிக்குறிப்பிலே தருகிறார். அவையாவன: பண்டைக்காலத்துப் பௌத்த நூல்களென்று தெரிந்தவை குண்டலகேசி, சித்தாந்தத் தொகை, திருப்பதிகம், விம்பிராசக் கதையென்பன’ இவ்வாறு குறிப்பிட்ட நூல்களுள் **திருப்பதிகம்** என்ற நூல் புத்தனுடைய அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டிப் பத்துப் பாடல்களாலானதொன்று எனச் சாமிநாதையரும் மயிலை சீனி வேங்கடசாமியும் கருதுகின்றனர். சாமிநாதையரின் கூற்றுப்படி **திருப்பதிகம்**, மணிமேகலை காலத்திலோ அதற்கு முன்போ எழுந்திருக்க வேண்டும் என்பதாகும்.”¹⁰

எது எப்படியாயினும் காரைக்காலம்மையார் பதிகங்களுள் ஒன்றுக்கே ‘மூத்த திருப்பதிகம்’ என்ற பெயர் உரியது என்பதே நாம் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புவது. அம்மையார் பதிகங்களே தமிழின் பதிகம் யாவள்ளும் மூத்தனவாய் இருத்தல் கூடும் ஆனால் அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் அப்பெயர் இடப்படவில்லை என்பது உறுதி.

அடிக்குறிப்புகள்

1. பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம், *தமிழ் இலக்கிய வரலாறு* (மீள் அச்சு), குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு, 2005, ப. 50.
2. வித்துவான் க. வெள்ளைவாரணன், *பன்னிரு திருமுறை வரலாறு*, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம், 1980, பக். 683 – 685.
3. சோ.ந. கந்தசாமி, *திருமுறையில் இலக்கிய வகை*, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சென்னை, 2005, ப. 52.
4. புலவர் பி.ரா. நடராசன், (உ.ஆ.), *பதினொராம் திருமுறை: மூலமும் உரையும்*, உமா பதிப்பகம், சென்னை, 2005, பக். 11 – 20.

5. முனைவர் ச.வே. சுப்பிரமணியன் (ப.ஆ.), *பன்னிரு திருமுறை*, 2007, ப. 1162, (பெரிய புராணம் - செய்யுள்: 1784).
6. மேற்படி, (பெரிய புராணம் - செய்யுள்: 1785).
7. மேற்படி, ப. 658 (திருவாசகத் தொகுதியில் இது 21ஆவதாக அமைகிறது.)
8. மேற்படி, ப. 659 (திருவாசகத் தொகுதியில் இது 22ஆவதாக அமைகிறது.)
9. மயில்வாகனன், 'பெரியபுராணம் சமூகப் பார்வை', தொகுதி - 2, காரைக்காலம்மையார், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சென்னை, 2003, ப. 206.
10. அ. சண்முகதாஸ், 'பதிகம்: தோற்றமும் வளர்ச்சியும்', *தமிழியல்*, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, ஜூன் 1986, ப. 77.

*****

2018 மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா
இனிதே சிறப்புற சகல வழிகளிலும்
ஒத்துழைப்பு நல்கிய
அனைத்து நல் உள்ளங்களுக்கும்
எங்கள் மனமார்ந்த நன்றியை
தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

நன்றி

விழா ஏற்பாட்டுக்குழு

மத்திய மாகாண விவசாய, சிறிய நீர்பாசன, விலங்கு உற்பத்தி மற்றும் அபிவிருத்தி, கமநல அபிவிருத்தி நன்னீர் மீன்பிடி, இந்து கலாசாரம், தமிழ்க் கல்வி
 Digitized by Noolaham Foundation.
 தோட்டமலையகப் பாசுக்கொண்டி அமைச்சு